

Vaduguns

Otrdiena ● 2017. gada 28. novembris

CENA firdzniecībā 0,65EUR

Dzīve kā teātris

5.

Īsziņas

Trauksmes sirēnu gatavības pārbaude

Valsts ugunsdzēšības un glābšanas dienests informē, ka šī gada 30.novembrī no plkst. 14.00 līdz 14.15 uz 3 minūtēm iedarbinās trauksmes sirēnas ar mērķi pārbaudīt civilās trauksmes un apziņošanas sistēmas ieslēgšanas kārtību un tās darbību, kā arī konstatēt bojājumus vai traucējumus trauksmes sirēnu darbībā.

Valodai draudzīgs uzņēmums arī Balvos

24. novembrī noslēdzās Valsts valodas centra rīkotā akcija "Latviešu valodai draudzīga vide", kurā tieslietu ministrs Dzintars Rasnačs un Valsts valodas centra direktors Māris Baltiņš ar Atzinības rakstiem sveica latviešu valodai draudzīgākos uzņēmumus Latvijā, tostarp veikalu "Top" Balvos.

Pajautā juristam

Lai palidzētu iedzīvotājiem izprast, kā rīkoties ar vardarbību saistītā situācijā un sniegtu juridisku atbalstu, šī gada 29.novembrī no plkst. 9.00 līdz 18.00 notiks akcija "Pajautā juristam". Ikvienam interesentam, zvanot uz noziegumos cietušo atbalsta tālruni 116006, būs iespēja saņemt bezmaksas juridiskās konsultācijas no augsti kvalificētiem juristiem par vardarbību ģimenē (cietušā tiesības, aizsardzība, palidzības saņemšanas iespējas, rīcība); pagaidu aizsardzības pret vardarbību nodrošināšana vardarbībā cietušām personām tiesā un ar policijas starpniecību; ģimenes tiesību jautājumi (laulības šķiršana, bērnu aprūpes, aizgādības un saskarsmes tiesības, uzturlīdzekļi, ģimenes maksātnespēja un tās risināšanas iespējas).

Mājup pārvēd medaļas

Labus rezultātus uzrādījuši Balvu Sporta skolas cīkstoņi, kuri no 38.atklātā Vooremaa cīnīš turnīra Igaunijā mājup pārveduši medaļas: 2002.-2005.gadā dzimušo vecuma grupā par turnīra uzvarētāju kļuva Ralfs Žogota (sv. kat. 32 kg), bet Arvis Začs (sv. kat. 35 kg) ieguva 2.vietu. Savukārt 2006.-2007.g. dz. zēnu vecuma grupā 2.vietu izcīnīja Rihards Sarkis.

Nākamajā
Vadugūnī

- 100 deki – 100 dienās
Darina dāvanu Latvijas simtgadei

- Svētki kopā ar draugiem
"Luste" svin 35 gadus

Ministrijas atzinība par dzīivotprasmi laukos

Lepojamies. Zemkopības ministrs Jānis Dūklavs svinīgā valsts svētku ceremonijas gaisotnē pasniedzis Atzinības rakstu zemnieku saimniecības "Ičmalas" ipašniekiem. Jāņa un Irēnas Romānu ģimene dzīvo un saimnieko Balvu novada Krišjānu pagastā. Viņi audzē galas šķirnes ganāmpulku ar vairāk nekā simts dzīvniekiem. Saimniecība dibināta 1992.gadā. Lielāko platību daļu aizņem zālāji un ganības, nedaudz sēj arī graudus pašpatēriņam. Saimniecība savā attīstībā veiksmīgi spējusi piesaistīt Eiropas Savienības fondu finansējumu. Saimnieka Jāņa pārliecība ir, ka aizvien jācēs strādāt ar iespējami modernāku augsnes apstrādes tehniku. Ģimenē trīs pieauguši bērni, aug mazmeitīņa. Romānu ģimeni pazīst ne vien kā darbīgu lauku uzņēmējus, bet arī kā atsaucīgus un sabiedriski aktīvus cilvēkus. Viņi brauc pieredzes apmaiņas ceļojumos, apmeklē seminārus, Irēna ar savu pašdarbnieces talantu kuplina saviesīgus pasākumus. Dzīvi laukos abi uzskata par vietu, kur apliecināt sevi un gūt panākumus. Ne velti arī Latvijas Agronomu biedrības valdes loceklis Imants Kārkliņš Romāns raksturo kā daudzpusīgus, radošus un bezgala darbīgu cilvēku, kuri pelnījuši saņemt Zemkopības ministrijas Atzinības rakstu par lauksaimniecības nozares attīstību Balvu novadā.

Maruta Sprudzāne

Lielā
pateicībā
par kopīgo
veikumu.

6. Ipp.

Ellas kundze lepojas ar
savu ģimeni.

9. Ipp.

Līdz LATVIJAS
simtgadei
354 dienas!

Vārds žurnālistam

Sanita Karavočika

"Kaut ko tādu savos 40 gados redzu un dzirdu pirmo reizi," teica draudzene, kura starppilsētu autobusā no Rīgas uz Balviem nupat piedzīvojusi patiesām ko nebijušu. Īsumā stāsts šāds. Pēc valsts svētkiem autobuss cilvēku pārpilns – vieni dodas mājās no svētku salūta un parādes vērošanas, citi no ciemošanās pie bēniem un mazbēniem, bet vēl kāds atbraucis vienkārši darišanās. Mirkli pirms izbraukšanas no perona šoferis izstaigā autobusu un vērigi aplūko, vai viss kārtībā. Te pēkšni viņš stingrā balsi kādam krievu tautības vīrietim liek nolikt gandrīz izdzerto alus pudeli atgādinot, ka sabiedriskā vietā alkoholu lietot aizliegts. Virietis sašutis norāda, ka blakus sieviete dzer limonādi, kādēļ gan viņš nevarētu dzert alu?! Vārdu apmaiņa beidzas ātri – šoferis par nepakļaušanos izsauca policiju, kas jau pēc pāris minūtēm, ierodoties notikuma vietā ar divām ekipāžām, nepaklausīgo pasažieri izved no autobusa. Tauta, protams, apstulbusi. Vieni zem deguna burkšķi, - kas tas par šoferi, kurš vienas alus pu-deles dēļ izdzēn cilvēku, citi skāji gavilē piebilstot, ka tā ir apsveicama rīcība. Tā būtu jādara vienmēr! Un tas vēl nav viss – izbraucot no autoostas, šoferis tik stingrā balsi liek pārbaudīt, vai visi piesprādzejušies, ka to pasažieri izdara bez ierunām. Tas tiešām bija šoks – pozitīvā nozīmē, jo kas tāds atgadījās pirmo reizi. Šo stāstu atcerējos, interneta vietnē izlasot atgadījumu par to, kā iereibis pusaudzis piekāvis policistu. Tiesa vainīgajam nepiesprieda apcietinājumu, bet palaida mājās, par ko viņš pie sevis droši vien tik pasmējās. Bet es pie sevis prātoju, - ja mūsu valstī visi strādātu ar tādu pienākuma apziņu kā šīs autobusa šoferis, valdītu kārtību un Saeimas deputātiem nebūtu jārosina Ministru kabinetā nojēmt maldinošo uzrakstu "Viens likums – viena taisnība visiem". Latvijā likums uz visiem vienādi neattiecas. Diemžēl...

Latvijā

Aizdomas, ka daļa zemnieku rīkojušies negodprātīgi, saņemot kompensācijas. Radušās aizdomas, ka daļa Latgales zemnieku rīkojušies negodprātīgi, saņemot valsts kompensācijas par plūdos bojāgājušām platībām, lai gan laukus bijis iespējams nokult, raidījums "de facto". Iespējamie krāpniecības gadījumi zināmi arī atbildīgajām institūcijām, taču par nozari atbildīgais ministrs Jānis Dūklavs (ZZS) kļūdas valsts atbalsta izmaksas kārtībā neatzīst. Iespējamos krāpniecības gadījumus nav arī iespējams identificēt, jo kompensācijām nav noteikta pēckontrole. Šāda situācija izveidojusies tāpēc, ka ne valdība, ne arī par nozari atbildīgā Zemkopības ministrija nebija izstrādājusi vienotus un skaidrus kādā dokumentā fiksētus noteikumus, kuros būtu definēts – kas, par ko un kādā apmērā var saņemt kompensācijas. Neskatošies uz daļas zemnieku neapmierinātību, ministrs gan kļūdas atbalsta organizēšanā neatzīst. Savukārt atbalstu negodīgi saņēmušajiem arī nekas nedraudot. Vaicāts, vai ministrija vēl kā pārbaudīs izmaksāt atbalsta pamatošību un vai tiks lemts par kaut kādas naudas atrēmšanu, ministrs bija lakanisks: "Mēs vairāk neko nedarīsim!"

Porziņģis un Šteinberga atzīti par Latvijas gada basketbolistiem. Par 2017.gada Latvijas labākajiem basketbolistiem nosaukti Kristaps Porziņģis un Anete Šteinberga, bet labākā trenera balva piešķirta sieviešu valstsvienības stūrmanim Mārtiņam Zībartam. Porziņģis un Šteinberga par labākajiem atzīti otro gadu pēc kārtas, bet Zībars pie šāda pagodinājuma tīcīs pirmo reizi karjerā.

Starptautiskā Olimpiskā komiteja (SOK) pagājušo trešdien atnēmusi Krievijas skeletonistam Aleksandram Tretjakovam 2014.gada Soču olimpiskajās spēlēs izcīnīto zelta medaļu, līdz ar to par olimpisko čempionu kļuvis Latvijas skeletona līderis Martins Dukurs, kurš Sočos palika otrs, bet viņa brālim Tomass Dukuram pienākas bronzas godalga. Tāpat SOK komisija izskata Krievijas bobslejistu lietu. Soču Olimpiādē bobsleja pilots Aleksandrs Zubkovs ar stūmējiem izcīnīja zelta medaļas četriniekos, kur otrā palika Oskara Melbārža ekipāža. Ja Zubkovu un viņa ekipāžu piemeklēs līdzīgs liktenis kā Krievijas skeletonistus un distanču slēpotājus, Melbārža četrinieks ar stūmējiem Arvi Vilkasti, Daumantu Dreškenu un Jāni Strengu arī kļūs par olimpisko spēļu čempioniem Latvijas vēsturē.

(No portāliem www.tvnet.lv, www.apollo.lv)

"Dzīvo aktīvs Baltinavā!"

Ingrīda Zinkovska

Turpmākos trīs gadus Baltinavas novada iedzīvotājiem ir iespēja piedalīties dažādās veselības veicināšanas un slimību profilakses aktivitātēs un nodarbībās, jo novada pašvaldība realizē projektu "Dzīvo aktīvs Baltinavā!". Projekta mērķis ir uzlabot pieejamību veselības veicināšanas un slimību profilakses pakalpojumiem Baltinavas novada iedzīvotājiem, jo ipaši teritorīlās, nabadzības un sociālās atstumtības riskam pakļautajiem iedzīvotājiem.

Galvenās projektā plānotās aktivitātēs ir mācības veselīga uztura pagatavošanai; mācības par uztura paradumiem - izziņas stunda vidusskolas audzēkniem; mācības par uztura paradumiem - izziņas stunda jaunajām māmiņām; nūjotāju grupas un veselības vingrošanas grupas organizēšana; grupas organizēšana peldētrasmju apgūšanai; mācības par fizisko aktivitāšu nozīmīgumu; mācības atkarību mazināšanai; mācības stresa un konfliktsituāciju novēršanai; sirds un asinsvadu saslimšanas risku mazināšanas pasākums.

Projektā ir iegādāts inventārs nūjošanas nodarbību un vingrošanas nodarbību nodrošināšanai. Jau ir notikušas šādas aktivitātēs: viena lekcija jaunajām māmiņām par uzturu un bērna zīdišanu ar krūti pie Ineses Dadžānes; viena lekcija par fizisko aktivitāšu ietekmi uz veselību pie Ilutas Balules; četras Zinaīdas Loginas vadītās nūjošanas nodarbības, kurās iedzīvotāji tika iepazīstināti ar nūjošanas veselīgo ietekmi uz cilvēka organismu, apguvu nūjošanas pamatus, pareizu soli, kā arī saņēma konsultācijas par atbilstošāko nūju izvēli; piecas vingrošanas nodarbības fizioterapeites Maritas Joņinas vadībā ar stiepšanās vingrojumu kompleksu, ko katrs var veikt mājas apstākļos, uzlabojot savu veselību; desmit peldēšanas nodarbības Balvu peldbaseinā Baltinavas vidusskolas 5.-9.klašu skolniekiem trenera Romualda Kokoreviča vadībā.

Stāsta Baltinavas novada iedzīvotāja REGĪNA LĀCE: "Esmu iesaistījusies gan vingrošanas, gan nūjošanas pulciņos. Esmu ļoti apmierināta. Mēs, nūjošanas pulciņa dalībnieces, satiekamies Baltinavas centrā, kur notiek iesildīšanās, tad nūjojam pusotru stundu. Nodarbību vadītāja konsultē, kā nūjot pareizi. Mums netiek izvirzīti uzstādījumi vai noteikti rezultāti, kas jājasniedz. Cik varam, tik darām! Līdzīgi ir arī vingrošanas nodarbībās.

Projekts "Dzīvo aktīvs Baltinavā!" (Nr.9.2.4.2/16/1/045) norisinās darbības programmas "Izaugsme un nodarbinātība" 9.4.2 specifiskā atbalsta mērķa "Uzlabot pieejamību veselības veicināšanas un slimību profilakses pakalpojumiem, jo ipaši nabadzības un sociālās atstumtības riskam pakļautiem iedzīvotājiem" 9.2.4.2 pasākuma "Pasākumi vietējās sabiedrības veselības veicināšanai un slimību profilaksei" ietvaros. Projektu finansē no Eiropas Sociālā fonda un valsts budžeta līdzekļiem. Kopējās attiecīnāmās izmaksas – 15 118 euro, - Eiropas Sociālā fonda finansējums - 12 850,30 euro, valsts budžeta finansējums - 2267,70 euro. Īstenošanas laiks - no 2017.gada 1.augusta līdz 2019.gada 31.decembrim.

NACIONĀLAIS
ATTĒSTĪBAS
PLĀNS 2020

EUROPAS SAVIENĪBA
Eiropas Savienības
struktūrfondi un
Kohēzijas fondi

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

Foto - E. Gabranovs

Apgūst peldēšanas iemaņas. Baltinavas vidusskolas 5.-9.klašu audzēkņi Balvu peldbaseinā apgūst peldēšanas iemaņas. "Ūdens attīsta un nostiprina," pārliecināts sporta skolotājs V.Gamazins.

Darot mājas darbus, visas muskuļu grupas netiek izkustinātas. Ja piedalies nodarbībās speciālista vadībā, tad ir pavisam cita lieta! Turklat nodarbības ir bezmaksas. Esam novada iedzīvotājas dažādā vecumā. Es uz nodarbībām braucu no laukiem - nevajag gulēt, bet vajag izmantot iespējas, kas ir dotas."

Baltinavas vidusskolas sporta skolotājs VJAČESLAVS GAMAZINS projektā pavada 5.-9.klašu skolniekus uz peldēšanas nodarbībām Balvu peldbaseinā. Procentuāli no 50 skolēniem peldēšanas iemaņas ir aptuveni 60% bērnu. Šāda situācija skaidrojama ar to, ka lauku vidusskolai nav sava peldbaseina. Lauku bērni peldētrasmji apgūst vietējās ūdenstilpnēs - upēs, ezeros, dīķos, ja tādi ir dzīvesvietas tuvumā. Tādēļ treneris un skolotājs jau sākumā izvirzījis uzdevumu iemācīt bērniem pēc iespējas vairāk, iemācīt peldēt. Skolotājs saka: "Sākumā bēri bija noskaņojušies baseinā tikai paplunčāties, tādēļ nebija apmierināti, ka viņiem liek darīt ko vairāk. Tagad viņi to sapratuši un nekurn. Atvēlēto laiku izmanto lietderīgi."

Skola svin dzimšanas dienu

Saņem laba vēlējumus jubilejā

Irēna Tušinska

25.novembrī, iepriecinot ciemiņus ar absolventu un audzēkņu koncertu, savu 60 gadu jubileju svinēja Viļakas Mūzikas un mākslas skola (VMMS).

Priecigo notikumu atklāja skolotāju Initas Raginskas un Ilonas Bukšas vadītās skolas kapelas "Eglīte" priekšnesumi. Ieziņējot katru no mācību iestādes pastāvēšanas desmitgadēm, ar muzikāliem sveicieniem klātesošos priecēja VMMS absolventi, kuri savu mūžu nolēmuši saistīt ar skaito skaņu pasauli. Viņu vidū bija Ilze Jurjāne, Dace Ušupniece, Viktorija Agnese Vancāne, Artis Boriss, bet noslēdza koncertu Viļakas Mūzikas un mākslas skolas saksofonistu ansambļa skanīgie priekšnesumi.

Kā jau svētku reizē mājinieki saņēma dāvanas. Šoreiz dzimšanas dienas veltes pasniedza vietējās pašvaldības pārstāvēs, kā arī Viļakas novada kultūras un izglītības iestādes, kuras novada vārdā kopīgi bija sarūpējušas 300 euro izglītības iestādes vajadzībām. Daudz labu vārdu skolas kolektīvam veltīja Jāņa Ivanova Rēzeknes Mūzikas vidusskolas direktors Romāns Ivanovs, kā arī kolēģi no Balvu Mūzikas skolas, Balvu Mākslas skolas, Kārsavas Mūzikas un mākslas skolas, Gulbenes Mūzikas skolas un Baltinavas Mūzikas skolas. Pēc svinīgās pasākuma daļas kolēģi, skolas absolventi un draugi vēl ilgi kavējās atmiņā par aizvadītajos gados piedzīvoto un sasniegto.

Foto - no personīgā arhīva

Sumina jubilārus. Ziedu klēpju un sirsniņu apsveikumus no ciemiņiem saņēma direktors Aldis Prancāns, jo šogad aprit tieši desmit gadi, kopš viņš sācis vadīt mācību iestādi. Viens no nozīmīgākajiem skolas pēdējā laika veikumiem, viņaprāt, bija 2012.gadā Viļakā notikušais Latgales regionālā mūzikas skolu festivāla noslēgums. "Ļoti priečājos, ka esam izveidojuši arī vienu ļoti jauku tradīciju – ik gadu decembrī rīkot labdarības koncertus, kuros saziedoto naudu novirzam sava novada slimajiem bēriem," gandarīts skolas direktors.

Latvija tiek pārvērsta par Eiropas izgāztuvi

Andrejs Mamikins, Eiropas Parlamenta deputāts (S&D), Latvijas delegācijas Eiropas Parlamenta S&D grupā vadītājs

Latvijā ieceļo milzīgs daudzums sadzīves atkritumu no Ziemeļeiropas un Rietumeiropas. It kā pārstrādei. Kā tieši atkritumi tiek *pārstrādāti*, mēs redzējām šī gada jūnijā, kad dega izgāztuve Jūrmalā. Pēc minētā ugunsgrēka dega vēl dažas nelegālās un puslegālās izgāztuvēs visā Latvijā.

Eiropas aģentūra "Europol" 2013.gada atskaitē jau brīdināja, ka atkritumu piegādes nelegālais bizness no Rietumeiropas uz Austrumeiropu strauji attīstās. Valsts vides dienests (VVD) informēja Saeimas deputātus, ka 95% sadegušo atkritumu bijusi ārzemju izcelšme, par ko liecinājuši uzraksti zviedru valodā.

Es uzmeklēju datus Latvijas statistikas birojā. Atkritumus, kuri atbilst 3915.kategorijai - "Plastmasas atkritumi, atgriezumi un atlūzas" - uz Latviju ir importējušas: Somija, Zviedrija, Nīderlande, Vācija, Austrija. Kopumā 2016.gadā tika importēti ap 11,5 tūkstošiem (!) tonnu plastmasas atkritumu: no Somijas 3,5 tūkstoši tonnu, no Vācijas un Nīderlandes - vairāk nekā 2,5 tūkstoši tonnu, no Zviedrijas - vairāk nekā 1800 tonnas utt. Tie ir dati par legālo atkritumu importu,

taču ir vēl arī nelegālais, jo, kā zināms, uz robežas netiek veikta kontrole.

Kā ziņo VVD, sadegušajā izgāztuvē bija ap 23 tūkstošiem tonnu atkritumu. Tie ir tikai plastmasas atkritumi, taču ir vēl arī elektronikas, uzlādējamo bateriju un citi atkritumu veidi, kas iekļūst Latvijā un var apdraudēt mūsu bērnu veselību.

A t k r i t u m u manipulāciju shēmu ir daudz. Vienu no tām izskatās aptuveni tā: uzņēmu-mam, kas ražo kaitīgos atkritumus, tie jāpārstrādā pašam vai jāuztic firmai, kura specializējas pārstrādes jomā. Ja ražotājs to nedara, ir jāmaksā liels dabas resursu nodoklis. Pie uzņēmuma vadītāja ierodas firma, kurai rokās ir Latvijā saņemta atkritumu pārstrādes

... Kopumā 2016.gadā tika importēti ap 11,5 tūkstošiem (!) tonnu plastmasas atkritumu: no Somijas - 3,5 tūkstoši tonnu, no Vācijas un Nīderlandes - vairāk nekā 2,5 tūkstoši tonnu, no Zviedrijas - vairāk nekā 1800 tonnas utt.

atļauja, un notiek vienošanās par izdevīgu darījumu. Firma par ļoti lētu naudu paņem atkritumus, bet ražotājs saņem papīru par to, ka ir nodevis atkritumus atbilstošai pārstrādei. Rūpnīca ietaupa milzīgas naudas summas, tai nav jāmaksā speciālais nodoklis, atkritumu liktenis to vairs neinteresē. Par turpmāko rūpējas *profesionāli* no Austrumeiropas. *Profesionāli* atved atkritumus uz Latviju un sakrauj tos legālās un nelegālās izgāztuvēs. Tur tie paliek, līdz *nejausi* sadeg.

Rezultāts ir skumjš. Latvija kļūst par Eiropas bagāto valstu atkritumu savākšanas un uzglabāšanas vietu. Ar savu klātbūtni tie saindē mūsu gaisu un gruntsūdeņus, ko ieelpojam un dzeram gan mēs, gan mūsu bērni.

Es vēros Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijā (VARAM) un Eiropas Komisijā ar oficiālu informācijas pieprasījumu par legālo un nelegālo atkritumu ievešanu un situāciju Latvijā. Parādījās līdz šim nemanītas aktivitātes: šā gada oktobrī Valsts vides dienests (VVD) beidzot pamodās un pienēma lēmumu lauzt līgumu ar divām Latvijas firmām, kas nodarbojās ar atkritumu pārstrādi, un aplika tās ar sodu: vienai bija jāsamaksā 8,3 miljoni, bet otrai - 13,7 miljoni eiro. Minētās firmas tika sodītas tāpēc, ka ir pārstrādājušas tikai nelielu daļu tām uzticēto atkritumu. Pārējie, kā jūs paši labi saprotat, kaut kur tika uzkrāti. Beidzot notika vairāku izgāztuvju inspektesana un piemērots sods. Pati VVD vadītāja Inga Ķelegova gan vēlāk atzinās, ka panākt soda naudas izmaksāšanu no minētajām firmām neizdosies, jo tās esot *tukšas*.

Eiropas Savienības Vides, jūrlietu un zivsaimniecības komisārs Karmenu Vella savā rakstiskajā atbildē man norādīja uz Latvijas valdības struktūru atbildību, kas izsniedz atļaujas un nenodrošina atbilstošu kontroli. Vēl viena problēma esot bezzobainā un novecojusī Eiropas regula par atkritumu pārvietošanu.

Minēšu tikai vienu piemēru: lai nogādātu atpakaļ savlaikus nepārstrādātos atkritumus, firmai - nosūtītājai ir jānoslēdz līgums ar firmu - saņēmēju. Ja firmas - saņēmējas īpašnieks ir *bomzis*, nelegālos atkritumus nogādāt atpakaļ vairs nebūs iespējams. Tā ir Austrumeiropai raksturīga iezīme, kas jāņem vērā.

Tuvākajā laikā regula tiks atkārtoti izskatīta un atjaunota atbilstoši realitātei, kurā pastāv aizdomīgi kūtra Latvijas kontrolējošo instanču nostāja un atkritumu jomas darboņu apsviedīgums.

Pacietības mērs ir pilns! Mūsu valdošajiem patīk tēlot patriotus, taču, kad jautājums jārisina konkrēti, mīlestība pret naudas banknotēm izaug lielāka par mīlestību pret valsti. Ir jāaizliez ievest Latvijā atkritumus pārstrādei vai arī jādara tas ar ļoti stingru kontroli. Jābeidz pārvērst Latviju par bagāto valstu izgāztuvi!

Eiropas Parlamenta
sociālistu & demokrātu
progresīvās aliānses grupa

Medņevā aizvadīta desmitā večerinka

Sestdien Medņevā pulcējās muzikanti no mūspuses, Limbažu un Gulbenes novadiem, Salnavas, Daugavpils, lai jau desmito reizi tiktos večerinkā "Iz muzikantu dzives". Medņevas tautas nama vadītāja Skaidrīte Šaicāne taujāta, ka nozimē večerinka, atklāja, ka tā ir tikšanās, kad cilvēki ir no visa brivi: "Man pat strikta scenārija nav, jo tautu paņem kopā spēlēšana, dziedāšana un dejošana. Latvijas simtgadi sagaidisim uz tādas pašas nots, jo, piemēram, jau tagad zinu uz 100%, ka nākamā gada jūlijā trešajā sestdienā Medņevā notiks trīspadsmitais festivāls "Ermoņikas skaņas", kā arī novembra pēdējā sestdienā vienpadsmitā večerinka," viņa paskaidroja.

Iztiek bez reklāmas. Kultūras dzīves organizatore Skaidrīte Šaicāne priečājas, ka večerinkas Medņevā ir iecienītas un labi apmeklētas. "Mums nav vajadzīga īpaša reklāma, jo paši muzikanti zvana un piesaka galdiņus," atzina Skaidrīte.

Atklāj večerinku. Pasākumu atklāja, kā pavēstīja S.Šaicāne, Vilis Cibulis ar meitenēm no Rekovas. Tiesa, pirms tam viņa aicināja visus muzikantus stāties goda aplī.

Kāpēc Medņeva tik mīļa? Latvijas Nacionālā kultūras centra tautas mūzikas eksperts Ilmārs Pumpurs atzina, ka no visiem muzikantu svētkiem, kas notiek Latvijā, vismīļākie ir Medņevā: "Grūti pateikt, kāpēc tā. Varbūt tāpēc, ka Skaidrīte kā bitite visus muzikantus apcūbina. Varbūt tāpēc, ka skanīgs ir tautas nams un Medņeva ir tas brīnumainais novads, kur ļaudis tur cieņā savas tradīcijas. Ar prieku nākas konstatēt, ka daudzus cilvēkus, kas arī ir rīdzinieki, satieku šeit, nevis galvaspilsētā."

Neslēpj pārsteigumu. Medņevas večerinkā pirmo reizi ciemojās muzikanti no Ziemeļmalas. Kapelas vadītājs Valters Reiznieks no Limbažu puses neslēpa, ka ir patīkami pārsteigts: "Šurp atbraucot, šķita, ka tautas nams ir neliels un necils. Domas krasi mainījās, ienākot iekšā – izrādās, te ir liela un plaša zāle, turklāt pasākums norit pa nopietno. Te patiesi, dzirdot mūziku, kājas pašas kustējās."

Ciemiņi no Daugavpils. Vairākus gadus pēc kārtas Medņevā spēlē muzikanti Aleksandrs Boginskis un Jānis Mukāns no Daugavpils. Viņi atklāja, ka šurp vilina jautrā gaisotne...

Kaimiņi. Muzikanti no Gulbenes novada pavēstīja, ka večerinkā jūtas labi. Lizuma lauku kapelas vadītājs Osvalds Drancāns, kurš Medņevā ar savu komandu ciemojās pirmo reizi, sprieda, ka arī turpmāk šeit būs bieži ciemiņi.

Nav jāskubina. Atskanot trešajai dziesmai, dejotāji piepildīja jau visu zāli.

Gaviļnieks. Balvenietis Jānis Lazdiņš, lūgts atklāt, vai večerinka organizēta viņam par godu, atsmēja, ka dzimšanas diena ir tikai svētdien. Tiesa, viņš solīja to sagaidīt Medņevā. Un sagaidīja arī!

Kopā ar tēti un mammu. Jaunākās pasākuma apmeklētājas Paulas Braukēs (mēnesi un dažas nedēļas jauna) māmiņa Velta jokoja, ka uz pasākumu atrākusi par godu piektdien nosvinētajai savai vārdadienai. Savukārt mazlītes tētis Pēteris sprieda, ka Medņevas pusē šādiem un tamlīdzīgiem pasākumiem jānotiek biežāk.

Jūtas omulīgi. Muzikanti galdiņus pieteica savlaikus zinot, ka kārtējo reizi tiksies ar domubiedriem un draugiem.

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Līdz Jaungadam ar Valsts reģionālās attīstības aģentūras un Latvijas valsts budžeta finansētās mērķprogrammas “Reģionālo un vietējo mediju atbalsta programma” atbalstu laikraksta “Vaduguns” lasītājiem atgādināsim par mūspusē nozīmīgiem notikumiem vēstures līkločos. Ne velti projekta nosaukums ir “Itai zemītei nedarāt pāri” (dzejnieka Antona Slišāna vārdi) - patriotisms nav tikai koncerti vai salūti pāris dienas gadā. Astoņu tematisko publikāciju galarezultātā tiks nebijusi un unikāla dāvana - žurnāls-speciālizlaidums (tostarp kalendārs), ko kopā ar vienu no pirmajiem “Vaduguns” numuriem saņems ikviens 2018.gada laikraksta abonētājs, turklāt neatkarīgi no tā, vai avīzi abonējis uz mēnesi, vai gadu.

Visa dzīve kā teātris

Nupat uz Nacionālā teātra skatuves nospēlēta pēdējā “Latgola.lv II” izrāde, taču tas nenozīmē, ka skatītāji to vairs nereditēs. “Nekas nav beidzies – viss turpinās, un kamēr vien būs pieprasījums, būs iespēja skatīt izrādi “Latgola.lv I”, kas iemantojusi neviltotas un noturīgas skatītāju simpatijas,” teic Nacionālā teātra režisors VALDIS LŪRIŅŠ. Līdz šim “Latgola.lv I” un “Latgola.lv II” ir vienīgā izrāde, kas iestudēta un uzvesta uz Nacionālā teātra skatuves latgaliešu valodā, un ar šo faktu kļuvusi unikāla.

Kopš pirmās nospēlētās izrādes pagājuši septiņi gadi. Kā sākās sadarbība ar Baltinavas “Palādām”?

-Viss sākās ar amatierētāru skatēm, jo no Kultūras centra braucu pa Latvijas reģioniem skatīties un vērtēt izrādes. Pirmo reizi “Palādas” ieraudzīju Rēzeknē. Bija rīts, iznāca tāds bišķi līks virs cepurē un piedāvāja visiem pa glāzitei šnaba, tā teikt, lai dienas sākums nav tik grūts. Vēlāk uzzināju, ka tas ir Baltinavas skolas direktors Imants Slišāns. Toreiz pie sevis nodomāju, - ja man būtu pavisam mazi bērni, es gribētu, lai viņi mācās skolā, kurā direktors ir kā Slišāns. Taisni savas brīvības dēļ, jo caur to, ka viņš nebaidās zaudēt savu autoritāti, Imants šo autoritāti arī vairo. Viņi spēlēja izrādi “Ontans i Anne”, savukārt mūsu teātris meklēja komēdijas materiālus. Es piedāvāju vairākus variantus, un viena no versijām bija Ontana daļas savienot vienā izrādē.

Tad nolēmāt uzrunāt “Palādu” režisori Anitu Ločmeli?

-Jā, kaut gan Anita sākumā šim piedāvājumam nenoticēja. Braucu pie viņas uz Baltinavu, skolā tikāmies ar Imantu Slišānu un Jāzepu Jermacānu. Runājām, un man no sarunas prātā palikusi viena Jāzepa frāze, - vai tik jūs nedomājat par latgaliešiem smieties? Un tad, protams, bija jautājums, kā spēlēt šo izrādi – latgaliešu valodā vai latviski? Lai dabūtu to latgalisko piesitēnu, kas šķita joti svarīgi, izvēlējos viduseļu, rūpīgi izlasot vārdus un teikumus, ko latvietis varētu saprast vai par ko varētu nojauzt. Kas attiecas uz Anitu Ločmeli, uzskatu, ka viņa ir profesionāla rakstniece, kuras tekstos nav liekvārdības. Bieži vien skolotāji lieto, ak, kungs, kāda veida literārismus, lai izstāstītu visu, kas notiek viņu iekšējā pasaule. Anitas tekstu tomēr balsītū uz darbību, kas ir teātra pamatā. Unikāli ir arī tas, ka visi šie stāsti ir vairāk vai mazāk dokumentāli, kas neviļus liek domāt, cik tomēr brīnišķīga un krāsaina dzīve ir Latgalē. Turklat man joti patīk pašceļa, kāda Anitai piemīt. Tas ir absolūts savas vērtības apzināšanās princips. Daudzi autori, kuri ar savu darbu būtu ienākuši Nacionālā teātra repertuārā, pēc tam skrietu uz teātri un teiktu: redzi, man ir vēl viena ludzīja. Anita to nedara, un tas ir brīnišķīgi. Un ja man kādreiz būs kāda iespēja saskarties ar viņas dramaturģiju, ar prieku to darišu vēlreiz.

Uzvest izrādi latgaliski nebija liels risks?

-To nekad nevar zināt, kā viss var izvērsties. Mani pārsteidza skatītāji, kuri, īsti nezinot, kas ir šīs izrādes saturā, jau pašā sākumā bija tik joti atsaucīgi. Un tas zināmā veidā ir, pateicoties vīrs-rakstam “Latgola.lv”. Tobrid – 2010.gadā, kad sākām rādīt šo izrādi, Latgale bija joti lielā Latvijas uzmanības lokā.

Kā notika iepazīšanās ar Baltinavas aktieriem?

-Iestudējot izrādi, manas sajūtas teica, ka Latgales kolorītu vajag dabūt arī uz skatuves, bet savādāk mēs to nevarējām izdarīt, kā caur dokumentālām fotogrāfijām. Tādēļ īsi pirms izrādes iestudēšanas teātris mums atvēlēja radošu komandējumu uz Latvijā mazāko novadu – Baltinavu, kur pabījām divas ar pusi dienas. Tur kopā ar fotografu Imantu Urtānu, kurš arī ir no Latgales, uzņēmām materiālu, kas bija nepieciešams izrādes vajadzībām. Mani pārsteidza, ka, atgriežoties no Baltinavas, aktieri nebija jautājumu par dzīvošanas kodu un kolorītu, kāds Latgalē ir. To teica aktieri paši, pie tam daudzi no viņiem tik tālu Latgalē bija pirmo reizi.

Pats latgaliešu valodu saprotat? Varat arī runāt?

-Apbrīnojamī ātri esmu iemācījies lasīt latgaliski, man nav nekādu problēmu to darīt. Protams, ik pa brīdim lietojam kādus latgaliešu teicējus un vārdus, bet pilnībā runāt es baidos aiz cieņas pret valodu. Domāju, ja es vasaru nodzīvotu Latgalē, varētu runāt brīvi. Tas nekas, ka izloksnes atšķiras, bet valoda ir joti skaista un muzikāla.

Tikpat viegli ar tekstu apgušanu latgaliski klājās arī aktieriem?

-Kā kuram. Apbrīnojams ir Uldis Dumpis, kuram nav saistības ar Latgali, bet visi latgalieši teica: eu, viņš tak runā rīktīgi kā mēs! Mārtiņš Eglīns ir no Latgales, viņam nav nekādu šķēršļu, arī

tad, kad viņa sieva Dita Lūriņa ielēca Skaidrītes lomā, problēmu nebija. Savukārt vienam otram tas bija izaicinājums.

Droši vien jāsaka, - baltinaviešiem paveicies, ka viņus pamanijāt?

-Viņi paši to nopelnījuši. Es esmu pārliecināts – ja man nebūtu laimējies redzēt Baltinavas “Palādu” veikumu, droši vien kāds cits režisors šo materiālu noteikti būtu mēģinājis panemt. Bez tam ir vēl viens unikāls gadījums. Latvijas vēsturē nav daudz tādu piemēru, kad amatierētā aktieris spēlē izrādes uz profesionālā teātra skatuves. Sagadījās tā, ka Uldis Dumpis saslima, bet izrādes atcelt nevarēja, tādēļ piepēmām lēmumu uzrunāt Imantu Slišānu. Apbrīnojami, bet viņš ar šo uzdevumu tika galā godam. Pirms izrādes skatītājiem pazīnojām, ka ir viena priečīga un viena skumja ziņa. Sākām ar skumju, ka Ulda Dumpja todien nebūs, bet priečīgā bija tā, ka spēlēs Imants Slišāns no Latgales.

Kā publīka uztvēra šādu pazīnojumu?

-Aplausi pēc izrādes izteica visu. Skatītāji pateica, - cepuri nost, ka tā var! Es domāju, ka Imantam šis būs unikāls fakts, ko viņš varēs stāstīt saviem mazmazbēriem.

Vairākus gadus pēc kārtas “Latgola.lv” bijusi skatītā Nacionālā teātra izrāde. Ar ko skaidrojama šāda popularitāte?

-Latviešu vēsturē tādi gadījumi bijusi daudzi, arī Nacionālā teātra repertuārā viena otrs izrāde turas ļoti ilgus gadus. Taču te lielā mērā nostrādāja cilvēciskais faktors, kas ir izrādē. Ir, protams, arī cita veida teātri, kur kaut kādā veidā mēģina cilvēku analizēt, izķīdāt, atklāt viņa kompleksus. Anitas Ločmeles pasaule un viņas cilvēki ir absolūti veseli, savukārt skatītājam ik pa brižam vajag to pavisam vienkāršo spēka apziņu, ka dzīve tomēr ir dzīvojama un velnīšķīgi skaista.

Pēc izrādēm noteikti esat saņēmis arī skatītāju un kritiku atsauksmes?

-Attiecībā uz “Latgola.lv” skatītājs jau nobalsojis ar savām biljetēm. Fakts, ka šī ir viena no skatītākajām izrādēm, pasaka visu. Savukārt no teātra kritiķiem bijusi sava veida piesardzība, jo pie Rakstnieku savienības nepiesaistīts autora darbs pēkšņi tiek uzvests uz skatuves. Vai tā ir dramaturģija? Es kā režisors varu atbildēt: jā, tā ir dramaturģija, pie tam joti laba un skaidra dramaturģija. Protams, ir daļa cilvēku, saistīti ar augstāko intelektuālo ešalonu, kuri tautas gabalus tā īsti neņem par pilnu. Bet varbūt tā ir viena no mūsu kļūdām, ka mēs brižam par maz mēģinām redzēt smieklīgo tur, kur tas arī ir - pat joti nopietnās lietās, jo tā ir runa par dzīvošanas principu. Vēsturiski situācija pēc Latvijas neatkarības atgūšanas varēja izvērsties visādi, taču Baltinavā es pārliecinājos, ka šis novads un pierobeža ir joti spēcīgs Latvijas priekšpostenis un zināmā veidā garants Latvijas neatkarībai. Un tas ir joti vērā nemami.

Kā Jūs kā profesionālis vērtējat amatierētāru attīstību Latvijā?

-Šādiem teātriem noteikti jābūt, jo mēs neuzdodam jautājumus, vai vajadzētu pastāvēt koriem, ansamblīem un orķestriem. Protams, te ir sava problēma, jo nevarām iedomāties, ka kori vadītu cilvēkus, kuram nav muzikālās izglītības. Bet bieži vien amatierētāru režisoriem pietrūkst šo profesionālo zināšanu, tāpēc ir labi, ka Tautas mākslas centrs sākumā organizēja kursus, aicinot pieteikties cilvēkus, kuri grib paplašināt savas profesionālās zināšanas režijas lomā. Tagad šo stafeti pārņemusi Kultūras akadēmija. Es nepiederu pie cilvēkiem, kuri apšaubā šo kustību, un bieži vien tie, kas ir amatierētāru kolektīvu dalībnieki, piedalās arī koros un dejo. Tātad tie ir cilvēki, kuri mēģina paplašināt savu ikdienu un ieiet citā aprītē.

Tuvojas Latvijas simtgade. Šķiet, ka šīm svīnībām gatavojamies ar milzīgu vērienu...

-Nesen radio klausījos vienas farmaceites interviju, kurā viņa stāstīja, ka grībēja savu grāmatu nosaukt “100 ārstniecības augu pie mājas sliekšņa”. Tad saprata, ka simtgades būs par daudz, un grāmatu pārsauca savādāk. Te uzreiz ir jautājums, ko tad mēs darīsim pēc simtgades? Svētki ir, lai nosvinētu padarīto darbu, bet zināmā veidā vajadzīga arī rītdienas perspektīva – sāksies rīts, svētki beigties, un ko tālāk? Šī sajūta mani neatstāj. Katrs ierēdnis katrā mazā iestādē mēģina jebkuru pasākumu pavilk tām šī Latvijas simtgades nosaukuma, un tas arī ir tas slīktākais. Mums ir par daudz ierēdņu, kuri grib labi izdarīt savu darbu un parādīt, ka viņi piedalās šajā pasākumā. Ja tu kaut ko lieto par daudz, tas nolietojas...

Sis gads Jums ir īpašs arī ar to, ka nupat valsts svēkos Jūsu meita Dita Lūriņa saņēma valsts augstāko

Satikšanās Baltinavā. Lai iedzīvinātu sevī Latgales garu, Valdis Lūriņš ar radošo grupu devās komandējumā uz mazāko Latvijas novadu, kur viņus sagaidīja “Palādu” režisore Anita Ločmele ar savu amatierētāri. Komandējums izrādījās veiksmīgs - ne velti izrāde “Latgola.lv” kļuvusi par vienu no skatītākajām.

apbalvojumu – Triju zvaigžņu ordeni. Kādas sajūtas, zinot šo faktu?

-Sajūtas labas, kāpēc lai es nepriecātos par sava bērna panākumiem? Vienīgi mani mazliet piesardzīgu dara fakts, vai viņa neklūs par sava veida svinīgo pasākumu seju, kā savā laikā kļuva Vija Artmane (protams, neapšaubot Vajas Artmanes talantu un neapšaubot arī Ditu). Taču es domāju, ka viņai pietiks spēka brīdi, kad šī svinīguma liksies par daudz, vienkārši pateikt: piedodiet, man vajag atiet maliņā.

Varat atklāt noslēpumu, kā izaudzināt tādu meitu?

-Bērni aug paši. Ditas mamma bija aizņemta darbos, jo teātris ir tāda vieta, kur ir nenormētais darba laiks, tēvs arī nodarbojās ar to pašu. Un Dītai, paldies Dievam, bija pietiekami liela patstāvība, lai viņa mērķtiecīgi ietu uz šo profesiju un izcīnītu to, ko pelnījusi. Viņai šī profesija patīk, un es neizslēdzu domu, ka Dita kādreiz nodarbosies arī ar režiju. Jau skolniece būdama, viņa to ir darijusi, pie tam ar lieliem panākumiem.

Vēlreiz atgriežoties pie latgaliskā, vai tagad, kad latgaliešus esat iepazīnis mazliet labāk, varat pateikt, ar ko viņi atšķiras no čūšiem?

-Ar savu konkrētību, kas zināmā veidā saistīta arī ar stāju, mugurkaulu. Es varu iedomāties latgaliešus kā Pumpura koknešus, bet man joti grūti iedomāties latgaliešus kā kangarus, kaut gan, protams, arī starp latgaliešiem tādi ir bijuši.

Ja atskatāties uz laiku pirms septiņiem gadiem, kad uzrunājāt Anitu Ločmeli, tas bija pareizs lēmums?

-Tas bija grandiozs piedzīvojums gan aktieriem, gan pašai Anitai, gan arī man. Savējo kompānija caur šo iepazīšanos mūs pašus ir bagātinājusi, un, pat ja mēs katrēz neapsveiksim viens otru vārdadienā un dzimšanas dienā, es zinu, ka Baltinavā dzīvo cilvēki, pie kuriem varu aizbraukt jebkurā dzīves brīdi, jebkurā brīdi arī piezvanīt. Viņi gan ir milzīgi lepni, bet, ja vajadzēs, viņi piezvanīs arī man. To es zinu.

Lappusi sagatavoja S.Karavočika

Pārdomu vakars valsts svētku noskaņā

Lielā pateicībā par kopīgo veikumu

Laika ritējums turpina skaitīt dienas, kas tuvina Latvijas simtajai dzimšanas dienai. Katram no mums, iespējams, ir savs skatījums un izjūtas, domājot par šo faktu. Pārdomu vakars nupat aizvadīto valsts svētku laikā, atceroties kopējo veikumu, notika kultūrvēsturiskajā lauku sētā "Vēršukalns". Vadītājs Aldis Pušpurs neslēpa faktu, ka šis rikotais valsts svētku pasākums, esot kopā ar domubiedriem un atbalstītājiem, acīmredzot būs beidzamais valsts svētku pasākums, pašam esot vadītāja statusā. Laiks dzīvē ienes pārmaiņas, un jo patikamāk, ja ir ko atcerēties un par ko kopā priecīties.

Vēstures griežos. Vakars iesākās svinīgi. Pulcējās aicinātie viesi, muzeja telpas rotāja sarkanbaltsarkanu krāsu ziedi, un vadītājs aicināja ieklausīties vēsturisko notikumu likločos. Lai arī vēl nebija nospraustas valsts robežas, Latvijas Tautas Padome 1918.gada 18.novembrī proklamēja Latvijas Republiku, un šī diena 18.novembrī kļuva par Latvijas neatkarības pasludināšanas dienu. A.Pušpurs bija sagatavojis stāstījumu, balstoties uz vēsturnieku Ādolfa Šildes un Edgara Andersona materiāliem.

Pasākumu ar savu klātbūtni pagodināja prāvests Guntars Skutels. Viņš atcerējās izjūtas, kad pirmo reizi apmeklēja Vēršukalnu: "Man toreiz palika mute valā. Novērtēju to, kas šeit ir izdarīts ar līdzcilvēku atbalstu." Šoreiz prāvests uzdāvināja skaistu, ziedošu orhideju teikdams, ka šī puķe parasti liek atcerēties Itālijai un kalnus, kur cilvēki mēdz sajust Dieva tuvumu. Tāpēc viņa vēlējums A.Pušpuram bija: "Lai kādi apstākļi brāztos pāri, centies saglabāt mieru un spēju dot cilvēkiem to, kas tavos spēkos. Lai zied orhideja arī ziemā, lai Dieva svētība visiem turpmākajiem darbiem, jo jūs visi esat mums vajadzīgi."

Lielā Pateicība. Aldis Pušpurs bija sarūpējis un saviem atbalstītājiem pasniedza Lielo Pateicību. Tieši šādu pagodinājumu viņš bija dzirdējis no Leontīnes Bukovskas, bijušās susājēties ar trīs klašu izglītību, kura mēdza tā pateikties. Šo sirdsšķistā cilvēka labestību Aldis vēlējās iedāvināt arī citiem atmiņai no paša un muzeja pasākumu apmeklētājiem. A.Pušpurs daudziem spieda roku un izteica pateicību par līdzdarbošanos, tostarp arī dakterim Buzijanam, kurš sniedzis atbalstu muzeja iekārtošanā.

Visiem kopā – labi darbi padarīti. "Nekas nenotiek pēkšni un uzreiz, bet tikai ar atsevišķu cilvēku atbalstu un aktīvu spēju pulcinot apkārt citus, kuri idejas vārdā spēj izdarīt lielus darbus. Arī katrs no mums esam savas Latvijas aizstāvis, darītājs un virzītājs," teica Aldis Pušpurs. Šie kultūrvēsturiskās lauku sētas "Vēršukalns" vadītāja vārdi bija kā pavediens, kas sasaistīja laiku un lika atcerēties gadus, kad tāpēc arī Vēršukalna lauku sēta, ēku pārveide, iekšpagalma iekārtojums un viss pārējais. Tas bija darbu cikls ar līdzīgi domājošu cilvēku atbalstu un klātieni, darot fiziskus darbus. Ne velti muzeja vadītāja atbilde uz biežo ciemiņu jautājumu,- kurš izdomājis muzeja dizainu un iekārtojumu, ir viennozīmīga: "Mēs paši, liekot kopā katrā idejas." Atcerēties iepriekšējo gadu veikumu palīdzēja fotomateriālu slaidi. Rādot tos, A.Pušpurs vienlaikus pastāstīja par konkrēto līdzcilvēku aktivitātēm. Atcerējās Jāņa Pitkeviča entuziasmu, pieliekot roku klēts atjaunošanā, žoga idejiskā un materiālā izveidošanā, un vienlaikus arī pārējo - brāļu Māru un īpaši Jura milzīgo jaunās klēts uzbūvēšanas veikumu, kā arī to, kā tāpēc estrāde jau mūžībā aizgājušā Valda Logina vadībā. Ar lielu cieņu uzsvēra Mieriņu vecākās un jaunākās paaudzes devumu, apbrīnojot viņu darbīgo ikdienu un uzņēmējdarbības prasmi. Vienlaikus Aldis atcerējās arī gandrīz traģisku gadījumu, kad Saulainā pavasara dienā laukumā pēkšni parādījās briesmīgu dūmu un uguns mutulis – bija aizdedzies traktors, ko gan veiksmīgi paspēja nodzēst Einars Mieriņš. Paldies Annai Strupkai, kura iemācīja baltmaizes cepšanas mākslu un prasmi uzrunāt cilvēkus. Muzeja darbība nav notikusi bez Antona un Mārītes Pužuļu līdzdalības, bez Dzintara Dvinska atsaucības un organizatoriskā talanta, bez Gata Rundzāna prasmes skaidu jumtu klāšanā.

Savējie. Folkloras kopu "Atzele" Annas Annuškānes vadībā noteikti var uzskatīt par piederigu Vēršukalnam. Tā bieži šeit muzicējusi dažādos muzejā rikotajos pasākumos, papildinot tos ar savām dziesmām. Arī Aldis piebalsoja savu skanīgo balsi teikdams, ka dzīvi vajag dzīvot, vajag būt kopā ar draugiem, kaimiņiem un justies patīkami.

Ari uzdejo. Kā vienmēr, arī šoreiz Vēršukalna lauku sētā valdīja patīkama gaisotne. Skanēja mūzika, cienājās ar pašu sarūpētiem laukum gardumiem un garšīgu torti, ko bija sagādājuši Juris un Ilze Pitkeviči. Un ļaudis arī uzdejoja. Omulīgi jutās Jānis ar kundzi Sandru.

M.Sprudzānes teksts un foto

Vai bērnu tiesībās un visatļautībā neesam aizgājuši par tālu?

Viedokļi

Sabiedrība degradējas un visatļautība pieaug

RUDĪTE KRŪMIŅA, Balvu novada Bāriņtiesas priekšsēdētāja

Ir viena dzives patiesība, par kuru esam aizmiršuši. Lai runātu par tiesībām, vispirms ir jāzina pienākumi. Ja vecāki aizmirst par saviem pienākumiem attiecībā pret bērniem, bērni aizmirst par pienākumiem mājās, izglītības iestādēs, sabiedrībā, uz ielas... Pirmais, ko mūsdienās dzirdam, - kur ir manas tiesības? Bet kur ir mans pienākums pret ģimeni, bērniem, pienākums nodrošināt ģimeni, rūpēties, nevis teikt: es niešu strādāt, jo man maz maksā? Varbūt tomēr sākt ar mazumiņu, lai varētu pabarot bērnus un sevi, nevis dauzīt ar kāju

Pietiek meklēt attaisnojumus

DINA KRAKOPĒ, skolotāja, 3 bērnu mamma

Mēs dzīvojam pārmaiņu un moderno

sociālo iestāžu durvis un kliegt, - man pienākas. Kas pie tā ir novedis? Pati sabiedrība. Tad, kad notiek kāds šausminōšs atgadījums, visi saceljamies kājās, skaaidrojamies un obligāti meklējam vainīgo. Bet kāpēc neuzdodam sev jautājumu, - kādēļ tas ir noticis?

Kad mājās ir problēmas, vecāki pārmēt viens otram un domā, ka bērni visos vecumos neko nesaprot. Atnāk tēvs mājās un ārdās, piezvana kaimiņš pie durvīm un aizrāda: mums arī ir bērni, līdzcilvēki, sauksim policiju, jūs traucējat. Ko dara tēvs? Nolamā kaimiņu, iesit pa galvu un piekodina, - plātīsi muti, dabūsi vēl, pamēģini tikai ziņot. Sabiedrība beigās brīnās, kur tāds bērns izaudzis! Taču viņam arī uz ielas sava vieta jāizcīna, ja grib būt piederīgs. Ja bērns nav vajadzīgs mājās un tuvākajiem ir vienalga, kas ar viņu notiek, viņš atrāk uz skolu un saka, - es tevi sagriezīšu gabalos un sacepšu šašķīkā. Tas ir reāls stāsts par problēmu mūsu novada izglītības iestādē. Kad iesaistījās speciālisti, uzsākot darbu ar ģimeni, noskaidrojās, ka problēma sākusies mājās. Mums jāatceras, ka ikviens bērns piedzimst mīļš un labs. Mēs paši esam izveidojuši arī to *cilvēku*, kurš pagājušajā nedēļā Rīgā piekāva policistu. Nākamreiz viņš vērsīsies pret paša māti un tēvu vai arī paņems nazi... Taču piemirstam, ka šis bērns ir nonācis šādā situācijā, jo trūkst ģimenes, kas spētu viņam palīdzēt. Mums jāpadomā par to, lai bērni ar uzvedības problēmām laikus saņemtu atbilstošu palīdzību. Ir nepieciešamas izglītības iestādes bērniem ar uzvedības traucējumiem, turklāt svarīgi būtu pārbaudīt šo bērnu garīgo veselību, jo, iespējams, ir nepieciešama ārstēšana.

tehnoloģiju laikmetā, taču ikvienam no mums nevajadzētu aizmirst, ka cieņa, pieklājība un laba uzvedība ir svarīgas un vērtīgas lietas visos laikos. Manuprāt, daļai sabiedrības šie jēdzieni ir sveši. Ľoti bieži cilvēki, paši pārkāpēt šīs morāles normas, taisnību un godīgumu vēlas meklēt citur un citos. Turkīl reizēm nepamet sajūta, ka visi zina tikai to, ko drīkst darīt, proti - lieliski pārzina savas tiesības, taču tajā pašā laikā aizmirst par pienākumiem un to, ko darīt nedrīkst.

Noteikti katram ir savs viedoklis par bērnu pienākumiem un tiesībām, taču tajā pašā laikā esam paplašinājuši tiesību robežas, malā pastumjot pienākumus. Gribas teikt, ka neklūdīšos, ja pieminēšu vārdu 'visatļautība'. Bērni prot skaļi deklarēt, ko citi klasesbiedri, skolasbiedri, draugi un pieaugušie nedrīkst darīt konkrēti pret kādu no viņiem, taču tikpat ātri aizmirst, ko nedrīkst darīt viņi paši vai arī, pareizāk sakot, to, kas pašiem labs un pozitīvs būtu jādara pret citiem, savu slikto

Savā darbā esmu sastapušies ar vecākiem, kuri priečājas, ka bērns praktiski neiziet no mājām, jo līdz diviem naktī spēlē datorspēles. Viņš interneta vidē kļūst par iederīgāku būtni nekā ģimenē. Un kas notiek, kad tuvojas Saeimas vēlēšanas? Politīki manipulē ar tiem, kuriem visvairāk vajadzīga palīdzība - bērniem, veciem cilvēkiem un dzīvniekiem, viņus izmantojot priekšvēlēšanu saukļiem un kampaņām. Vēlēšanas paitet, par viņiem aizmirstam. Tas ir visskaudrākais, jo beigās izrādās, ka arī šiem cilvēkiem, kuriem esam uzticējuši vadīt valsti, ir tikai tiesības. Pienākumi un solijumi diemzēl aizmirsūšies. Vai tad nevar savilkāt paraleles? Un tagad visi šausminās. Par ko? Mēs visi gribam palīdzēt, bet kaut kādā brīdi saprotam, ka esam bezspēcīgi. Taču svarīgi ir neklūt vienaldzīgiem. Cik bieži pēc kāda atgadījuma dzirdam: jā, mēs zinājām, dzirdējām, bet nedomājām, ka tur viss tik slīkti. Un tad visi jautā, kur bija sociālie dienesti, policija, bāriņtiesa? Bet kur bijāt jūs, kuri ir vistuvāk? Mājās! Aiztaisījāt durvis un pie sevis domājāt, kāpēc tas bērniņš caurām naktim raud, kāpēc izmisumā kliedz, un tā dienu no dienas. Bet jums bija tikai jāpiezvana un jāpasaķa, ka tur nav kaut kas labi, pat nenosaucot savu vārdu. Lūk, tā mēs izaugam par tādiem, kuriem ir tikai tiesības.

Dzīve liecina, ka bērnu visatļautība pieaug. Nesen saņēmām pašvaldības policijas informāciju, ka nakti saņemts izsaukums no ģimenes, kura netiek galā ar savu bērnu. Pusaudzis neklausa vecākus un atsakās noiet no datora! Vai fakts kā tāds nav biedējošs? Nezinu, kādām jābūt tam Laimes lācim, kuram jāsaka: mīļie

vecāki, kad dodat bērnam dzīvību, pajautājiet sev, vai jūs spēsiet viņu izaudzināt, parūpēties, vai jūs to vēlēsieties darīt? Vai arī jūs laidīsiet mazuli pasaulē un atdosiet, lai viņu audzina iela, sabiedrība un iestādes? Ar domu - kas beigās sanāks, tas labi. Sāk likties, ka mēs kā tauta paliekam arvien vienaldzīgāki arī pret saviem tuvākajiem. Kādreiz šausminājāmies, kad zījās dzirdējām, kā ASV skolēns skolā nošauj klasibiedrus un pedagogus. Drīz tā būs realitāte arī pie mums. Ja mēs to neapstādināsim valstiskā līmenī, nekas nemainīsies, jo arī likumu interpretēšanā esam aizgājuši par tālu. Mans rosinājums, - sāksim katrs pats ar sevi, iespējams, tad mums izdosies.

Fakti

- Iekšlietu sistēma ir šokā par incidentu Rīgas Sanatorijas internātpamatskolā, kad pagājušajā nedēļā 15-gadīgs pusaudzis nogāza zemē pašvaldības policistu un guļošam iesita ar kāju pa seju. Valsts policija, kas sākusi kriminālprocesu, to jau nosaukusi par ārkārtēju situāciju.

- Policistam pārsista seja, traumēts plecs. 15-gadīgais skolēns vardarbības aktu veicis 1,2 promili alkohola reibumā, un tas ir vairu pastiprinošs faktors.

- Uzsākts kriminālprocess par uzbrukumu valsts varas pārstāvīm. Krimināllikums par šāda noziedzīga nodarijuma izdarīšanu paredz brīvības atņemšanu līdz pieciem gadiem, išlaicīgu brīvības atņemšanu vai piespiedu darbu.

skolotājs savu labo sirdi nevar nedz parādīt, nedz pierādīt gadījumos, kad skolēns pārkāpj skolas iekšējās kārtības noteikumus. Taisnības meklējumos tiek uzsāks tāds kā riņķa dancis, kā rezultātā visu vānu cēlonis ir un paliek skolotājs.

Nevar noliegt, ka ir arī patiesām cietsirdīgas un nežēligas rīcības no pedagoģu pusēs. Tāpēc šādos gadījumos būtu jāatbild arī viņiem, tāpat kā jāatbild bērniem par savu negatīvo rīcību un uzvedību, nevis jāmeklē attaisnojumi un vaina kaut kādos citos apstākļos, kuru patiesībā nav. Tādēļ gribu aicināt vecākus: centieties ieaudzināt savos bērnos cieņu, pieklājību, mīlestību pret ģimeni, skolas un klasibiedriem, draugiem, pieaugušajiem, vecākiem cilvēkiem un citiem līdzcilvēkiem! Skolai bērni ir doti uz kādu brīdi, vecākiem - uz mūžu!

Viedokļus uzsklausīja S.Karavočika

Re, kā!

Aptaujas rezultāti "Vaduguns" mājas lapā www.vaduguns.lv

Vai bērnu tiesībās un visatļautībā neesam aizgājuši par tālu?

viss ir kārtībā - 0%

bēriņiem tiesību vairāk nekā
pienākumu - 8.2%

ja tā turpināsies, sekas var
būt neatgriezenīgās - 16.3%

tiesībām un pienākumiem
jābūt līdzsvarā - 75.5%

ne mana sēta, ne mana drupa
- 0%

Balsis kopā: 49

Īsumā

Bērni zīmē Latviju

16.novembrī Balvu Bērnu un jauniešu centrā pulcējās trīs novadu mākslas cienītāji, lai noskaidrotu veiksmīgākos un skaistākos starpnovadu konkursa – izstādes "Manai Latvijai" darbu autorus. Pirms rezultātu paziņošanas ar Latvijai veltītiem priekšnesumiem visus iepriecināja PII "Sienāzītis" audzēknēs Enija Saide un Marija Maslovska.

Izstādē eksponēti 14 izglītības iestāžu vizuālās un vizuāli plastiskās mākslas pulciņu radošie darbi. Šogad jauno mākslinieku veikumu vērtēja Izglītības, kultūras un sporta pārvaldes interešu izglītības metodiķe Ilona Nājivaiko, kultūras pasākumu menedžere Diāna Poševa un BBJC interešu izglītības pulciņu skolotāja Līga Ikstena.

Lai gan visi mākslas darbi bija daudzveidīgi un radoši, 4-6 gadu vecuma grupā 1.vietu ūrija piešķira Balvu PII "Pilādzītis" kolektīvajam darbam "Sintgadi gaidot", 2.vietu - Tilžas PII darbam "Manai Latvijai - Zelta teātris" un 3.vietu Balvu PII "Sienāzītis" 5-gadīgo bērnu kolektīvajam darbam "Latvija gadalaikos". Savukārt 7 - 10 gadu vecuma grupā 1.vietu piešķīra Bērzpils vidusskolas skolnieci Sanījai Pugačei par darbu "Manā ģimene svētkos", 2.vietu - Baltinavas vidusskolas 3.klasses kopdarbam "Tautumeitas", 3. vietu - Bērzpils vidusskolas skolnieci Režījai Ziemelei par darbu "Manā Latvija". 11 - 18 gadu vecuma grupā 1.vietas diplomu saņēma Balvu Valsts ģimnāzijas skolniece Laura Berne par darbu "Dižkoks", 2.vietu ieguva Bērzpils vidusskolas skolēns Jānis Dundenieks par darbu "Latvijai 100", 3.vietu - Balvu Mākslas skolas audzēkne Kitija Ertmane par darbu "Ietērpies! Taututērpis! Latvijai!".

Piedalās vīru sporta spēlēs

17.novembrī Balvu Profesionālās un vispārizglītojošās vidusskolas sporta zālē norisinājās ilggadējais un patriotiskais pasākums "Vīru sporta spēles 2017". Dalībniekus uzrunāja skolas direktore Biruta Vizule un ciemiņi no deviņām organizācijām, tostarp NATO spēku integrācijas vienības komandieris pulkvedis Jānis Gailis, Balvu novada pašvaldības, Valsts robežsardzes Viļakas pārvaldes, VUGD Latgales reģiona brigādes Balvu daļas, LR Zemessardzes 31. AMII bataljona, SIA "Balvu un Gulbenes slimnīcu apvienība", SIA "Diogens audio", Balvu Bērnu un jauniešu centra pārstāvji, kā arī jaunsargu instruktors seržants Guntis Liepiņš. Pasākumā uzstājās arī skolas dramatiskā pulciņa un kora dalībnieki, kuri klātesošos priecejā ar dziesmām un teātra epizodi. Ar suņu demonstrējumiem un saistošu stāstījumu skolēnus pārsteidza kinologi no Valsts robežsardzes Viļakas pārvaldes.

Šogad spēlēs piedalījās deviņas komandas. Izlozējuši kārtas numurus, jaunieši soļoja ierindas skatē, bet vēlāk sacentās pārbaudījumu stacijās, demonstrējot savu erudīciju, spēku un veiklību. Godpilno 1.vietu pamatiskolas posmā ieguva BPVV 9.a klase, bet vidusskolas posmā 1.vietu izcīnīja BPVV 12.b klase.

Stiprina sadarbību ar uzņēmējiem

14.novembrī Balvu Profesionālajā un vispārizglītojošajā vidusskolā tikās uzņēmēji, pedagoji un Latvijas Darba devēju konfederācijas Latgales reģiona koordinators Juris Guntis Vjakse, lai pārrunātu uzņēmēju un skolas sadarbību, kas ļautu skolēniem profesiju apgūt darba vidē, kas būtu ieguvumus kā uzņēmējiem, tā skolas audzēkniem.

Latvijas Darba devēju konfederācija sākusi īstenot jaunu aktivitāti par darba vidē balstītu mācību un mācību praksu uzņēmumā ieviešanu un aicina pieteikties reģionu uzņēmējus, kuriem būtu interese iesaistīties. Tās mērķis ir profesionālās izglītības atbilstības darba tirgus prasībām uzlabošana.

Balvu Profesionālā un vispārizglītojošā vidusskola uz tikšanos aicināja uzņēmumu SIA "Amisa", mēbeļu salona "Oāze", SIA "Amati Projekts" un SIA "Technical Textiles" pārstāvju, lai pārrunātu iespējamo sadarbību. Mācību process paredz, ka audzēknis praktiskās iemaņas un zinības vismaz pusi no mācību laika apgūst darba vidē – uzņēmumā, ikdienā iepazīstot savu nākotnes profesiju un darba specifiku. Savukārt darba devējiem iesaistīšanās mācību procesā, piedāvājot jauniešiem prakses un darbavietas, palīdz darba vidē mācīt nākamos speciālistus, kuri vēlāk strādās uzņēmumā.

Jaunieši saimnieko laukos

Nebaidās izmantot iespējas

Viļakas novada Šķilbēnu pagastā dzīvo uzņēmīgs jauns virietis ARTIS LOČMELIS, kurš, saimniekojot pirms pieciem gadiem no vecākiem pārņemtajā zemnieku saimniecībā "Mežadrūva", aizvien meklē jaunas iespējas papildināt ģimenes budžetu. Sācis ar gaļas lopu audzēšanu, kas joprojām ir galvenais saimniecības ienākumu avots, viņš atrada pielietojumu arī savam valaspriekam – tehnikas remontam, ar ko nodarbojas kopš pusaudža gadiem. Lai attīstītu šo darbibas veidu, Artis pieteicās Viļakas novada pašvaldības izsludinātajam projektu konkursam un saņēma 2000 eiro atbalstu jauna metināšanas aparāta iegādei.

Absolvējis Latvijas Lauksaimniecības universitātes Tehnisko fakultāti, kur apguva lauksaimniecības inženierzinātni, un pārņēmis vecāku saimniecības vadības grožus, Artis sākumā nolēma audzēt gaļas liellopus, bet, drīz vien sapratis, ka apkārtne esošas brīvas zemes trūkuma dēļ paplašināt šo darbibas jomu būs pagrūti, sāka lūkoties pēc citām peļņas iespējām. Kopš bērnu dienām, piepalīdot tētim tehnikas remonta, gūtā pierede ļāva jaunajam zemniekam šo valasprieku pārvērst par gluži labu ienākumu gūšanas avotu. "Tolaik nebija kā tagad, kad pīejami visādi kvadracikli un motocikli. Tēta pirmais traktors bija paštaisīts. Darbojoties kopā ar viņu, pamazām arī pats sāku izmēģināt metināšanas operācijas. Tad vairāk un vairāk. Pēc laika arī kaimiņi sāka lūgt kaut ko saremontēt," par to, kā apguva pirmās iemaņas darbā ar metināmo aparātu, stāsta Šķilbēniets.

Pēc studijām atgriezies laukos, Artis turpināja krāt pieredzi tehnikas remonta jomā, pamazām papildinot arī tehnikas remontam nepieciešamo darbgaldu skaitu viņa darbnīcā. Pēdējo pāris gadu laikā viņam izdevies iegādāties tādus vajadzīgus instrumentus kā virpa, slīpmašīna un citus, kas sniedz iespēju piedāvāt plašāku remontdarbu pakalpojumu klāstu.

Lai sametinātu, vajadzēja pusi dienas

Latvijas Lauksaimniecības universitāte apgūtie metināšanas un metālapstrādes pamati, kā arī piecpadsmit gadu ilgā pierede palīdz Artim sekmīgi darboties šajā pakalpojumu jomā. Tomēr katram amatai meistaram vajadzīgi kvalitatīvi darbarīki, un šajā nozarē tie nav lēti. "Veicu metāla griešanu ar plazmas griežēju, motora galvu slīpēšanu. Remontējot tehniku, bieži rodas vajadzība metināt alumīniju, modificēt diskus traktoram, bet vecie metināšanas aparāti ātri sakarsa un darbs prasīja ilgu laiku. Lai vasarā varētu kaut ko sametināt, bija vajadzīga puse dienas," iemeslus, kādēļ ar novada pašvaldības atbalstu nolēma iegādāties jaunu metināmo aparātu, atklāj gados jaunais zemnieks.

Ar māsas Intas atbalstu uzrakstījis projektu "Metināšanas pakalpojumu sniegšana", Artis to iesniedza pašvaldības izsludinātajam konkursam jau pērn, taču atbalstu neguva. Tomēr, pēc dabas

Foto - A.Kirsanovs

Priecīgs par pirkumu. Jaunais plazmas griežējs un metināšanas aparāts, ko Artis iegādājās par projekta naudu, kopsummā izmaksāja aptuveni 2300 eiro. Šī aparātūra lieti noderēs remonta veikšanai, kas padarīs remonta procesu daudz ātrāku. Lai gan jaunie aparāti nav domāti profesionālai lietošanai, jo tādā gadījumā katrs no tiem maksātu vismaz uz pusi vairāk nekā abi Arta iegādātie aparāti kopā, tie esot pietiekami labi alumīnija metināšanai. "Problēmas varētu rasties, tikai metinot metālu sakausējumus," piebilst meistars.

būdams neatlaids, nolēma šogad startēt atkal: "Projekts jau bija izstrādāts, tādēļ nospriedu, ka varu pamēģināt to iesniegt vēlreiz. Izpētīju, vai nav pieaugušas cenas, uzlaboju un iesniedzu to atkal."

Soreiz veiksme bija Arta pusē. Sapēmis Viļakas novada pašvaldības atbalstu 2000 eiro apmērā un pievienoјis šai summai aptuveni 200 eiro savu līdzfinansējumu, Artis iegādājās divus jaunus metināšanas aparātus. "Ar šiem aparātiem darbus iespējams paveikt daudz ātrāk," apgalvo metināšanas pakalpojumu sniedzējs.

Pie Arta pārsvarā nāk apkārtnes zemnieki, kad nepieciešams veikt metināšanas, virpošanas vai kādus citus darbus ar metālu. Lai varētu nopelnīt, vajadzīgs pieprasījums. Lai gan Šķilbēnieša sniegtie pakalpojumi joprojām ir pieprasīti, Artis neslēpj, ka pasūtījumu skaits pēdējo pāris gadu laikā nedaudz gājis mazumā.

Attīstoties jaunajām tehnoloģijām, mainās arī prasības remontdarbu speciālistiem. Artis turpina papildināt zināšanas izvēlētajā jomā, izmantojot internētā pieejamo informāciju. Ar laiku viņš iecerējis apgūt metinātāja aroda smalkumus, arī mācoties kādā no profesionālām izglītības iestādēm, piemēram, Rīgas Tehniskajā koledžā.

Palīdz ģimenes atbalsts

Lai gan tehnikas remonts aizņem liejāko daļu Arta laika, viņš turpina audzēt gaļas liellopus, apsaimniekojot 56 hektārus zemes. Šoruden saimniecībā kopā ir 58 liellopi, kuru kopšanā daudz palīdz Arta mamma, dēlam atstājot vien smagos viriešu darbus kā barības pivešana un citus.

Šī nav pirmā "Mežadrūvas" saimnieka pierede projektu rakstīšanas jomā, jo, mācoties LLU pēdējā kursā, tieši ar projekta palīdzību topošais zemnieks saņēma jaunajiem lauksaimniekiem paredzēto atbalstu, kas bija labs atspāids saimniekošanai nepieciešamās tehnikas iegādei un lopu novietnes būvniecībai, tādējādi ļaujot Artim uzsākt saimniekošanu tēva mājās Šķilbēnos.

Artis neslēpj – viņš nebija no tiem, kuri kopš bērniņas zina, ka vēlāk pārņems vecāku saimniecību. Mācoties Lauksaimniecības universitātes pēdējā kursā, viņš vienkārši izmantoja izdevību iegūt finansējumu spriežot, - kā būs – tā būs! Un liktenis lēma, ka Artim jāatgriežas dzimtajā pusē, lai kļūtu par zemnieku.

Saņemot pārējo trīs māsu un brāļa atbalstu, saimniekošana Artim veicas gluži labi. Māsa Inta raksta projektus, viņas vīrs Vintars pārbūvē māju, bet nedēļas nogalē palīdzēja atbrauc brālis Lauris, kurš strādā Madonā. Mājās bieži ciemojas arī jaunākā māsa Ieva, kura šobrīd studē LLU maģistrantūrā, bet māsa Inta strādā turpat netālu – Baltinavas kultūras namā.

Neraugoties uz plašās ģimenes palīdzību, laiskoties Artim nav laika. "Darba ir ļoti daudz. Strādāju arī sestdienās un svētdienās, nereti arī pa naktīm," apgalvo jaunais zemnieks. Tikai retu reizi izraujoties no pienākumu apburtā loka, Artis īisos atpūtas brīžus veltī iemīlotajam hobijam – motocikliem: "Vasarā piedalījos retro motociklu pasākumā. Iepriekšējā vasara kopā ar draugiem ar motocikliem "Jawa" bijām aizbraukuši uz Kolku un Ventspili. Ko darīsim nākamvasar, pagaidām vēl neesam izdomājuši."

Par smago dzīvi jaunais zemnieks nesūdzas. Lai gan nav viegli, viņam vismaz ir iespēja ikdienas darbu grafiku noteikt pašam. Tāpat kā citiem apkārtnei zemniekiem, arī "Mežadrūvā" šī gada lietainā vasara nesusi daudz postījumu. "Siena pieplāvām ļoti maz. Daudz naudas aizgāja zaļā masas lopbarības sagatavošanai un plēves iepirkšanai," dažus no neplānotajiem izdevumiem uzskaita Artis. Tomēr vienā ziņā gan viņam esot paveicies, jo zaudējumi varējuši būt vēl lielāki. Izrādās, pavasari, nespējot izlemt - sēt vai nesēt graudaugus, darbi iekavējušies, un vēlāk laika trūkuma dēļ lauki palikuši neapsēti. "Un labi vien bija," spriež "Mežadrūvas" saimnieks.

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Atmiņu stāstījums

“Biju īsta padomju sieviete...”

Zinātņu doktore ELLA MUIŽARĀJA kopā ar ģimeni četrās paaudzēs septembra nogalē bija ekskursijā Balvos un Susāju pagastā. Redzot, cik veikli viņa pārvar grāvi, dodoties uz plosta “Vilnius” iekāpšanas vietu, neviens pat neuzminēja, ka kundzei ir jau 96 gadi. Piebraucot pie vecā parka, Ella domigi vēroja ezera krastus un teica, ka tieši šeit zaļumballē viņa uzzinājusi, ka sācies karš...

Sagaida saposusies un smaidīga

Ar Ellas kundzi runājam viņas dzīvokli Āgenskalnā, Riga. Kāpjot uz 3. stāvu, domāju, cik viegli vai grūti šo posmu ir pārvarēt seniorei. Taču jau pēc durvju atvēršanas, it kā nojaušot manu jautājumu, viņa jestri paziņo: “Man ir nūjas! Es nūjoju!” Un uzreiz atgādina, cik daudz atmiņu uzjundījis šī rudens brauciens uz mūspusi. “Mani atpazina Aldis Pušpurs, mans students, kad ciemojāmies viņa izveidotajā Egļavas mežniecības muzejā. Brīnumi, laikam neesmu mainījusies,” smaidot saka Ellas kundze. Viņa pauž apbrīnu sava bijušā studenta darbam, savāktajai ekspozīcijai un uzsāk atmiņu stāstījumu, kurā precīzi min daudzus gadsakaitus. Par Ellas kundzes dzīves gaitām varētu teikt - skarbi. Taču nekādu žēlošanu viņa nepieļauj, sakot, - tāds bija laiks! Un visos laikos visiem ir daudz jāstrādā, - tas jāatceras. Bet par iztikšanu ar pensiju viņai ir savs joks - galvenais, lai pietiek auzu pārslām, kafijai un matu krāsai.

Sīkstums – no vecākiem

Ellas kundze smeja, ka dzīve bez politikas nemēdz būt. “Tēvs man ir piebalzēns, viņa vecāki pie Kaudzītēm bija rentnieki. Tēvs bija mūrnieks, māte - šuvēja. Man bija krietni vecāks brālis, kuru varbūt vēl vecāka gadagājuma balvenieši atceras - Torvalds Klinklāvs, strādāja policijā. Tēvs sevi uzskatīja par sociāldemokrātu. Mammas brālis dienēja cara armijā, mans brālis dienēja padomju armijā, bet vīrs bija legionārs, lūk, īsta politika,” pastāsta Ellas kundze. Viņa atklāj, ka dzimusi pirms Pirmā pasaules kara Pjatigorskā, tad vecāki dzīvojuši Rīgā, Cēsīs un tikai tad viņu gaitas atvedušas uz Balviem.

Ābečnieka laiku atceras ar asarām

Tēvam šeit bijusi pazīstama Ādolfa Zaķa ģimene. Pazīnas Balvos atrada un noīrēja dzīvokli Bērzpils ielā, un Ella uzsāka skolas gaitas kādreizējā Puķiša skolā. “Tur, starp citu, mācīja latgaliešu dialektu. Skolā strādāja ilggadējs skolotājs, direktors Ernests Puķišs, tāpēc skolu sauka viņa vārdā. Es viņu satiku vēl pēc kara - atpazina mani. Skola bija divās vienstāvu mājās, ar caurstaigājamām klasēm, bet mums bija labi. Pārejot 6.klasē, mūs pārcēla uz ģimnāzijas telpām, kas atradās tagadējā muižā. Atceros, ka mana klase toreiz bija uz skatuves. Biju apjukusi, jo pirmo reizi tur ieraudzīju ūdens klozeti. Nezināju, kā uzvesties,” atceras Ellas kundze. Viņa kā joku pasniedz faktu, kā sākusi lasīt. Teksti ābecē bijuši īsi, viņai laba atmiņa un visu zinājusi izstāstīt. Taču pašai un skolotājiem par brīnumu atklājies, ka īsti lasīt viņa tomēr neprot. Un ābečnieka laiku ar asarām nācies izdzīvot otreiz. “Tik tagad novērtēju, cik pamatīgas zināšanas deva skola,- ielika pamatus latīņu valodā, kura man dzīvē ļoti noderēja. To mācīja skolotājs Vilhelms Šmits, viņš zināja vairākas valodas, pēdējās klasēs mācīja logiku un psiholoģiju. Viņš bija ļoti stingrs, preti runāt neviens neuzdrošinājās. Reiz es saskaitos un pateicu, ka dzīvē viņa latīņu valodai pat nepieskaršos. Bet viss iznāca otrādi,” saka Ella. Viņa pēc kara šo skolotāju Rīgā satika un atvainojās piebilstot, cik ļoti noderējuši viņa ieliktie pamati latīņu valodā. Ellai, tāpat kā klasesbiedrenei Lūcijai Salīnai, labi padevusies matemātika. Tajās reizēs, kad abas nolēmušas kavēt skolu, viņas mājās risinājušas matemātikas uzdevumus.

Un ienācā padomju karavīri

Pēc skolas beigšanas sākās padomju laiki, un Ella uzsāka darbu aptiekā Balvos. Vecāki jau bija prom, bet viņa ar brāli palika uzticīgi šai vietai. Ella atceras, kā no Vījakas puses ienākuši padomju karavīri - kājinieki. Ne kā varena armija, bet tādi - nozēlojami un bēdīgā izskatā. “Nebija ne ko cienīt, ne no kā bīties. Viņi apmetās pie ezera. Brālis zināja krievu valodu, gāja sarunāties. Daudz bija kaukāziešu,” atceras Ella. Īsi pirms kara sākuma viņa pārgāja darbā uz statistikas inspekciju. Pirmais uzdevums bijis Balvos, Balvu un Viķsnas pagastos uzskaitīt sējumu platības. Brālis brīdinājis, lai viņa iemācās kultūru nosaukumus krievu valodā - rož, pšejiča... “Es paklausīju un

droši vaicāju, - skoļko u vas roža?” smej Ella.

Par karu uzzina zaļumballē

Ellai spilgtā atmiņā kāda zaļumballe Balvu vecajā parkā. Pēc pusnakts ieradies brālis ar motociklu un mudinājis ātri doties mājās, jo esot sācies karš. Ellai, kurai tobrīd bija jau 19 gadi, šis vārds daudz neko neizteicis, jo licies, ka tas ir tālu un viņu neskars. “Taču rīts atnāca briesmīgs - es saņēmu pavēsti. Ieraðāmies grupiņa jauniešu - tie, kuriem bija divriteņi. Mums vajadzēja zemniekiem aizvest pavēstes ar ziņu, ka jānodod zirgi. Tikai vēlāk aptvēru, cik tas zemniekiem bija šausmīgs fakts,” atceras Ella. Brālis kā jau milicijas priekšnieks brīdinājis, ka jābēg. Ella atceras, ka toreiz Balvos bijusi tikai viena kravas mašīna, kas piedērējusi vienam no brāļiem Šmitiem, kuri dzīvojuši Rīgas ielā. “Šoferis bija ebrejs, labs mūsu ģimenes draugs. No ebrejiem toreiz iemācījos daudzas labas lietas. Par ebrejiem vecāki bērnus audzināja no mazotnes, mācīja ivritu-senebreju valodu, mācīja būt ebreju valsts pilsoņiem, kaut ebreju valsts toreiz vēl nebija. Izraēla valsts tiesības ieguva tikai 1948.gadā. Es tagad uzdošu jautājumu, - kas mums māca būt latviešiem? Ulmaņa laikā varbūt vēl mācīja, bet kā ir tagad?” Ellu urda mūsdienām aktuāli jautājumi.

Kolhozā nebija pat darbarīku

Ellas kundze brīnās, kam tikai dzīvē viņa gājusi cauri, paliekot sveika un vesela. “Jau braucot valējā mašīnā garām Viļakai uz Krieviju, kur es pavadiju visus kara gadus, no mežiem šāva, lodes svilpoja gar ausīm. Nonācu Gorkija apgabalā, kolhozā. Es atcerējos, kā zemnieki strādāja Latvijā, bet šeit... Siena laikā, ražas novākšanas laikā visi sēdēja na krīlce, patvārs uz galda, un dziedāja. Kaut ko tādu nebiju redzējusi. Mums deva maizi un pienu, gulējām uz salmiem. Es krievu valodu zināju slīkti, bet mēs ar otru sievieti gājām prasīt darbu. Mums atbildēja - nav darbarīku...,” īsu pārdomu pauzi ietur Ella. Kā varējis nebūt grābekļu, izkapšu, - to viņa nesaprata. Kara komisariātā viņa jautājusi, lai sūta tur, kur ir darbs. Citā kolhozā darbs atradās graudu kaltē. Smags, grūts, - vajadzējis nest maisus, un neviena viršeša, kas palīdz, nebijis. Ella uzzinājusi, ka Novosibirska dzīvo viņas ģimenes draugi – Rusku ģimene no Balviem. “Nopirku valēnkus, ziemas mētelī un trijatā devāmies garajā ceļā - uz atklātas vilcienu platformas, novembrī. Es toreiz neraudāju nevienu brīdi. Citas izvēles nebija. Mērķi sasniedzām,” atceras Ella. Viņa sākusi strādāt rūpničā, kur kaltējuši saknes padomju armijai. Un labi vien, ka darbā vajadzējis pavadit 12 stundas, jo guļvietā uz visiem bijusi viena. Tagad tikai var apbrīnot, kādi labie gariņi sargājuši latviešus tālumā, gādājot mežā malku, cīnoties par izdzīvošanu.

Gulēja uz graudiem un bija paēdusi

Novosibirska apgabalā, Togučinā, latviešiem organizēja traktoriķu kursus, un Ella sāka mācīties. “Mūs lielīja, un mums bija noskaņa, ka Latvija mūs jau gaida. Tagad zinu, cik liela nozīme ir pozitīvam noskaņojumam un ticībai. Lai arī nekāda pamatojuma tam nebija, mēs cītīgi mācījāmies ar domu būt vajadzīgiem savai Latvijai. Sāku strādāt lielā kolhozā par traktoriķi. Tur bija daudz izsūtīto cilvēku, kuri par mums smējās - mūs izsūtīja, bet jūs atbraucāt paši. Un tur par padomju varu nevienu labu vārdu nedzīrdēja. Darbs bija šausmīgs, strādājām no tumsas līdz tumsai, gulējām maz, ēdiens bija nabadzīgs. Viriešu palika arvien mazāk, un kādā dienā elevators palika bez motorista - puisi iesauca armijā. Tā kā biju viena no labākajām, mani pārcēla uz graudu kalti par motoristi. Tur man sākās zelta dzīve - tehnika man kalpoja, es gulēju uz graudiem un tos grauzu, nebiju badā...,” atmiņu stāstījuma laikā Ella atvieglojot uzelpo.

Iemācījās sevi aizstāvēt

Uz drāts Ella savainoja kāju, tā sāka strutot. Par laimi, Ella jau

Zinātņu doktorei Ellai Muižarājai par Balviem daudz atmiņu. Šeit viņa skolā gājusi, no Balviem, karam sākoties, devusies bēglu gaitās. Viņa uzskata, ka lielu ideju vārdā var izturēt un paveikt daudz.

bija iemācījusies sevi aizstāvēt, dzīves skola bija izieta. Viņa pieprasīja zirgu, lai varētu aizbraukt pie ārsta. “Izrādās, Togučinā mani jau gaidīja kāda pārstāve, kurai Novosibirska bija likts mani sameklēt. Man adresētās vēstules nebiju saņēmusi. Izrādās, man bija jābrauc uz Uzbekiju, kur Samarkandā bija evakuējusies Timirjazeva lauksaimniecības akadēmija. Redzot manu netīro pufaiku un lakatu, pārstāve bikli jautāja, vai man ir cits apģērbs...,” atceras Ella. Kāju izārstējusi, viņa devās uz Novosibirsku, lai tilktos ar Latvijas valdības pārstāvi Smirnovu. Viņai palīdzēja atract brāli, kurš bija ievainots, palīdzēja sakārtot dokumentus, un Ella devās uz Samarkandu, lai sāktu jaunu dzīvi. Trīsdesmit latviešu studentu vidū Ella jutās labi un uzsāka studijas. Par darbu maksāja graudā, Samarkandā tie bija rīsi. Ja tev ir rīsi, tad tu esi bagāts! Un atkal spārnoja vēlme labāk mācīties un ātrāk atgriezties Latvijā. Nebija dienas, kad netika pieminēts vārdiņš ‘mājas’. Vēlāk Timirjazeva akadēmija atgriezās Maskavā, tostarp Ella, tad sekoja mājupceļš.

Celš uz mājām

Latvijas valdībai dažādos Krievijas novados bija savi pārstāvji. Latvijas zemkopības ministrs, vēlāk Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas rektors Jānis Vanags bija viens no Ellas komunisma laika etaloniem. Viņš arī bija tas cilvēks, kurš daudziem palīdzēja dažādās dzīves situācijās. “Mūsu grupu 1945.gada pavasarī pārcēla uz Latviju, uz Lauksaimniecības akadēmiju vispirms Rīgā, un tikai tad 60.gadu sākumā - uz Jelgavu. Studijas beidzu 1948.gadā un sāku strādāt Botānikas katedrā. Kopīgais darba stāžs man ir 50 gadi. Esmu bijusi arī partijas komitejas sekretāre, toreiz visi bijām ideālu pārņemti, tāpēc smejos, ka esmu bijusi īsta padomju sieviete,” stāstījumu pabeidz Ellas kundze.

Laime - stipra ģimene

Ellas kundze labprāt stāsta arī par savu meitu, mazmeitām un viņu ģimenēm un saka: “Mana ģimene, mani mīlē ir vislielākā laime. Un visi ir tepat, Latvijā - nav devušies laimes meklējumos uz svešām zemēm.” Un piebilst, ka varbūt tieši grūtais darbs, smagā dzīve un pārbaudījumi kara laikā ir tas, kas jāvis izturēt par spīti visam, un vēl tik cienījamā vecumā spēt dzīvot vienai, joprojām darināt savus iecienītos adijumus un samīlot 5 mazmazbērus un 3 mazmazmazbērus.

Īsi Ellas Muižarājas dzīves pieturas punkti:

- Dzimusi 1921.gadā, mācījusies toreizējā Balvu ģimnāzijā (muižā);
- 1941.gadā nokļūst Sibirijā;
- 1945.gadā sāk studēt Jelgavas Lauksaimniecības akadēmijā;
- 1948.gadā paliek strādāt akadēmijā, Botānikas katedrā, kur aizvadīti 46 darba gadi;
- 1992.gadā saņem Lauksaimniecības doktores zinātnisko grādu;
- 1994.gadā saņem LLU Emeritus goda profesores diplomu;
- 1996.gadā aiziet penijā.

Lappusi sagatavoja Z.Logina

Kas “Ontanam traģēdija”, tas Jāzepam – veiksme!

No skolotājas par autobusa šoferi

Mūspusē labi pazīst JERMĀCĀNUS - VIJU un JĀZEPU no Baltinavas amatierētātra “Palādas”, kur dzīvesbiedri atveido atraktīvus varonūs Anitas Ločmeles (Danskovites) lugās. Izrādē, ko skatījos kā pirmo, stāsts bija par to, kā kaimiņu Pīters (Jāzeps) mācīja Annei (Ontana sievai izrādē “Ontana traģēdija”) braukt ar automašīnu, jo kundze bija apņēmusies iegūt autovadītājas tiesības. Ontanam tā ir īsta traģēdija, jo viņam šķiet, ka kaimiņš piecērt viņa Annei. Turklat zināms, - sievete pie stūres ir brīva kā putns. Izrādē par Pītera (Jāzepa) kolorīto tēlojumu smējos līdz asarām, bet uzdzirdot, ka arī Vija vada gan vieglo automašīnu, gan pasažieru autobusu (!), nodomāju,- diez kā viņai veicās tikt pie tiesībām un stūrēt. Bez humora mūsu sarunā ieskanējās arī skumja nots. Kopš septembra Vija ir bezdarbnieces statusā.

Kā tā?

VIJA: -Līdz šī gada pavasarim strādāju pilnu slodzi kā sākumskolas skolotāja Briežuciema pamatskolā. Pavasari skolu slēdza mazā skolēnu skaita dēļ, un kopš 1.septembra esmu oficiāla bezdarbniece. Nedrīkstu neko strādāt, par ko varētu saņemt oficiālu apmaksu. Līdzīgi bija, kad aizgāju bērnu kopšanas atvajinājumā ar jaunāko meitiņu. Bērns vēl nebija piedzīmis, nekādu bērnu kopšanas pabalstu nebiju saņēmusi, bet saimniecisko darbību arī nedrīkstēja veikt. Iztiec, kā gribi!

JĀZEPS: -Mūsu ģimenei ir sava piemājas saimniecība, bet es Valsts ieņēmumu dienestā esmu reģistrējies kā individuālais komersants, kura individuālais uzņēmums “J.J.Kroniši” sniedz transporta pakalpojumus. Vija autobusu tagad drīkst izmantot tikai savām vajadzībām, - aizbraukt uz pilsētu pēc degvielas, maizes vai tamlīdzīgi. Starp citu, mums ģimenei ir tikai viena vieglā automašīna, bet braucēju daudz, - tad vienam vajag braukt, tad otram. Reizēm smejos, ka mums ar Viju atliek braukt vai nu ar autobusu, vai ar traktoru.

Vai pieredzes bagātai skolotājai kādā citā skolā darbs neatradās?

VIJA: -Mums jau sen teica, ka skolu slēgs, bet teiktajam kaut kā negreibējās ticēt. Briežuciems bija mana pirmā darbavietā, vietējā pamatskolā nostrādāju 22 gadus. Pēc skolas slēšanas bija piedāvājums braukt strādāt uz Bērzpils vidusskolas filiāli Krišjāņos, uz pus-slodzi, bet cik man tāds braucieni pa bedraino ceļu izmaksātu. Nopelnīto iztērētu benzīnā un mašīnas remontam. Turklat Annijai būtu jāceļas ļoti agri, jo kur būs man darbs, tur arī viņa brauks līdz.

JĀZEPS: -Vijai taisnība! Nopelnītā nauda aizietu tikai benzīnam. Nu pensijai vēl nodoklis krātos.

Vai kaut kā gatavojāties brīdim, kad nebūs algota valsts, pašvaldības darba?

VIJA: -Kaut kādas sakritības pēc pirms trim gadiem nopirkām autobusu, paplašinājām lopu garāmpulkā. Dzīvojot laukos, nekad nevar paļauties tikai uz kaut ko vienu. Sevišķi valsts vai pašvaldības darbā, kur regulāri kaut ko samazina vai kā tagad mēdz teikt - optimizē.

JĀZEPS: -Piedalāmies LADA projektos. Ne visos gūstam atbalstu, bet nākotni saistām ar lopkopību.

VIJA: -Tikai uz vienu nozari vien mūsdie-

nās nevar paļauties, tādēļ turam gan lopus, gan sējam labību, gan piedāvājam transpor-ta pakalpojumus. Ar vienā nozarei iegūtajiem līdzekļiem atbalstām citu un otrādi.

Cik tālus ceļus esat paspējuši izbraukāt ar savu autobusu?

JĀZEPS: -Kopš iegādāts autobuss, kopā ar ceļotājiem esam izbraukuši visu Eiropu. Tālākais brauciens bija uz Portugāli, ar svētceļniekiem - uz Fatimu. Esam veduši ekskursijās arī vietējo skolu audzēkņus. Rekavas skolas audzēkņus vedu uz Poliju, uz Krakovas festivālu. Divas reizes vedām Upītes folkloras ko-pas dalībniekus, vienreiz uz folkloras festivālu Rumānijā. Šogad augustā braucām uz folkloras festivālu Sardinijā, Itālijā.

Kā pie autobusa stūres nokluva Vija?

JĀZEPS: -Vija tiesības vadīt autobusu ieguva tad, kad pagastā vēl braucu par šoferi, vedu skolēnus. Bija grūti atrast autovadītāju, kas mani aizvietotu, ja gadījās saslimt vai vajadzēja kaut kur aizbraukt pašam. Kad Vija saņēma tiesības, nepieciešamības gadījumā manā vietā pie autobusa stūres sēdās viņa. Viju pieņēma darbā uz laiku, tad atkal atbrivoja.

VIJA: -Man bija ļoti jauks instruktors - Jāzeps. Viņš man ikdienā jau daudz ko ierādīja, pirms sāku apmeklēt autovadītāju kursus, lai iegūtu attiecīgu kategoriju.

JĀZEPS: -Paļdis, paļdis, ka palielīji!

VIJA: -Es kārtoju C un D kategoriju. Bija jāiemācās visi knifiņi, ko man mācīja arī instruktori. Gulbenē visi instruktori mani pazina. Un visiem interesēja: kāpēc TU gribi tās autobusa šofera tiesības?! Vai no tā atkarīgs, vai nolikšu eksāmenu, vai nē, - atjautāju.

Kā ir braukt ar autobusu un vest daudz vairāk cilvēku, salīdzinot vieglo automašīnu?

JĀZEPS: -Tagad Eiropā uz ceļiem aizvien vairāk redz sievietes pie stūres ne tikai vieglām automašīnām, bet arī autobusiem - lielākiem, mazākiem, kravas mašīnām, pat fūrēm.

VIJA: -Ar vieglo automašīnu, protams, braukt ir vieglāk. Vadot autobusu, jājūt, cik tā mašīna liela, cik vietas vajadzēs, lai apgrieztos vai nogriezties. Kursos mācījtos braukt ar 50-vietīgo autobusu. Mums ir divi, bet mazāki autobusi. Kalnos ne visai patīk kalnu serpentinā. Sākumā bija tā bailīgāk, bet bija jāmācās. Ja Jāzeps ir blakus, jūtos droši. Arī laika apstākļi ceļā dažkārt nelutina. Vējš un lietus tāds, ka, šķiet, no trases nopūtīs!

Kādas ir sajūtas, Eiropas ceļus nomainot pret Latvijas?

JĀZEPS: -Lebraucot Latvijā, raudāt gribas. Brauc mājās, bet gribas braukt atpakaļ. Pa Eiropas ceļiem varētu braukt un braukt!

VIJA: -Piemēram, Polijā kādā ceļā posmā notiek remonts, bet transporta plūsma neapstājas kā pie mums.

JĀZEPS: -Pirms Jēkabpils remontēja 20 kilometrus garu ceļa posmu, un tur bija uzstādīti 14 lukssofori. Pat, ja pie katras astājas tikai 5 minūtes, ceļā iznāk aizkavēties vairāk nekā stundu. Eiropā transporta sastrēgumi mēdz būt tikai lielu pilsētu tuvumā.

Ir kādas “nacionālās braukšanas īpatnības” citās valstīs?

VIJA: -Citās valstīs ir pieklājīgāki šoferi. Manuprāt, Polijā ir pieklājīgi autovadītāji. Varbūt tāpēc, ka viņiem ir stingra ceļu policija.

JĀZEPS: -Bet pie mums, ja tev kaut kur jāielien rindā, reti kurš palaidīs pa priekšu.

Foto - no personīgā arhīva

Folkloras festivāls Sardinijā.

Šogad augustā Jāzeps un Vija ar autobusu veda uz Sardiniju, uz starptautisko festivālu, Upītes jauniešu folkloras kopu. Ar viņiem kopā ceļoja arī mazā Annija un dēls Edgars, arī Upītes folkloras kopas dalībnieks, tagad Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmijas students un titula “Rozes Bruņinieks” ipašnieks. Edgars Sardinijā iepazīnās ar citiem folkloras kopu dalībniekiem, tostarp folkloras kopas dalībnieci no Argentīnas, ar kuru kopā organizēja latviešu danču vakaru. Edgars bija arī grupas tulks un sarunu vedējs angļu valodā.

Foto - no personīgā arhīva

Autobuss – otrās mājas.

Mazajai Annijai, kurai februārī apritēs trīs gadiņi, autobuss ir kā otrās mājas. Kad Annija bija vēl mazāka, braucot autobusā, viņa gulēja, bet tiklīdz autobuss apstājās, modās un cēlās augšā. Vai bērns tā iemācīts, - brīnījās pārējie braucēji. Tagad Annija autobusā guļ mazāk, bet sēž mierīgi, jo zina, ka braucošā transporta līdzeklī nedrīkst staigāt.

Pārējie autovadītāji respektē vienīgi fūres. Autobusu arī mazliet, jo tas ir lielāks par vieglo automašīnu.

VIJA: -Nervozi šoferi ir Vācijā. Kā tik kaut kas, spiež uz signālu. Kurš skalāk signalizē, tam taisnība.

Tūristus vedat ne tikai uz Eiropu, bet uzņemmat arī savās mājās “Kronišos”, kur rādāt seno amatu prasmes - maizes cepšanu, siera siešanu. Vai tam maz atliek laiks?

VIJA: -Esam uzņēmuši nelielas tūristu grupas, galvenokārt skolu audzēkņus, pie mums notika vasaras nometne Briežuciema skolas skolēniem. Tas bija kādus gadus agrāk. Tagad ir pieteikušies skolēni no Baltinavas vidusskolas. Problema ir tā, ka mums ir mazas telpas liela skaita ekskursantu uzņemšanai, jo visiem gribas kaut ko redzēt un darboties, nevis stāvēt aizdurvē.

Piemājas saimniecībā darba pietiek - jāslauc govis, jāsēj, jāpjauj, raža jāvāc. Kas dara visus šos darbu, kad esat projām?

JĀZEPS: -Mums ir bērni! Vecākā meita

dzīvo un strādā Rīgā, bet abi vecākie dēli ir Rēzeknē: viens strādā, otrs mācās. Vēl viena meita mācās Baltinavas vidusskolā. Vairāk mācās saimnieko Edgars, kurš mācās Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmijā, un Ilze, kura mācās Baltinavas vidusskolā. Viņi to dara uz maiņām. Ja viens kopā ar mums ir ceļojumā, tad otrs saimnieko mājās, un otrādi, - tāda ir noruna. Cik atjaun laiks, viņiem piepalīdz arī vecākais brālis.

Kā atpūšaties paši?

VIJA: -Ceļojumos baudām mākslu kopā ar saviem klientiem, ceļotājiem, ko vedam, ja viņi, piemēram, brauc uz kādu festivālu. Piedalāmies Baltinavas amatierētātri “Palādas”, ar izrādēm apceļojot visu Latviju. Abi ar Jāzepu dejojam arī Briežuciema pagasta deju kolektīvā “Pāris” un gatavojamies piedalīties Latvijas simtgades Dziesmu un deju svētkos, ja kolektīvs iegūs attiecīgu novērtējumu. It kā baudām atpūtu, it kā ne, jo viens no mums tik un tā ir pie autobusa stūres. Briežuciemā vēl tagad atceras, kā es tautas tērpā pie autobusa stūres uz Dziesmu svētkiem braucu!

Lappusi sagatavoja I.Zinkovska

Līdzjutēji palīdz uzvarēt mājas spēlē

Futbola trillerī izcīna pirmo uzvaru un turpina triumfa gājienu

Foto - no personīgā arhīva

Balvu Sporta centra futbolisti. Pēc zaudējuma FK "Madona" futbolistiem un neizšķirta pret FK "Preiļi", Balvu Sporta centra futbolisti izcīnījuši divas uzvaras pēc kārtas. Dotajā brīdi astoņu komandu konkurencē mūsējie ar izcīnītiem septiņiem punktiem atrodas 3.vietā.

Vasaras futbola sezona noslēgusies, bet tas nav iemesls, lai futbola bučus kārtu uz nagliņas. Arvien lielākus apgriezienus uzņem Ziemeļaustrumu (ZA) 2.ligas telpu futbola čempionāts.

Telpu futbola sezonas ievadā ZA 2.līgā Balvu Sporta centra futbolisti 5.novembrī devās ceļā uz Madonu, kur mērojās spēkiem ar vietējās komandas futbolistiem. Spēles sākumā bīstams sitiens izdevās Balvu futbolistiem, kad tikai vārtu stabs glāba Madonu no vārtu zaudējuma. Turpinājumā cīņa bija līdzvērtīga, bet mazliet vairāk veicās Madonas futbolistiem, kuri izvirzījās vadībā ar rezultātu 1:0. Ar šādu rezultātu noslēdzās 1.puslaiks. Savukārt 2.puslaikā spēles scenārijs atkārtojās, jo pēc briža rezultāts bija jau 2:0 mājinieku labā. Balvu Sporta centra futbolisti gan centās glābt situāciju, kas viņiem gandrīz arī izdevās - Maksis Garais un Kārlis Vanags atjaunoja neizšķirtu rezultātu – 2:2. Tomēr pēdējo vārdu šajā mačā teica Madonas komanda, kas, izmantojot nesaprāšanos balveniešu laukuma pusē, panāca sev labvēlīgu rezultātu – 3:2. Tiesa, lieliska iespēja panākt neizšķirtu bija Balvu komandas futbolistam Rihardam Ščogolam, tomēr viņš soda sitienu no 10 metru atzīmes raidīja garām vārtiem. Spraigā un līdzvērtīgā spēlē mūsējie piedzīvoja zaudējumu ar rezultātu 3:2.

16.novembrī balvenieši aizvadīja vēl vienu maču pretinieka laukumā, spēlējot neizšķirti 2:2 ar Preiļu futbolistiem. Vārtus guva Andrejs Aleksejevs un R.Ščogs. Savukārt 20.novembrī Balvu Sporta centra futbolisti šajā turnīrā aizvadīja pirmo mājas spēli. Tas bija īsts futbola trilleris, kam aculiecinieki bija daudzi balveniešu līdzjutēji – brīvu vietu tribinēs teju vai nebija! Pirmā vārtus guva Balvu komanda, kad Aleksandrs Sņegovs ar soda sitienu cauršāva pretinieku izveidoto *sieniņu* – 1:0! Aleksandram no soda sitienu pozīcijas radās vēl viena izdevība, tomēr šoreiz bumba trāpija pa pretinieku sargāto vārtu pārliktni. Mūsējo neveiksmi uzbrukumā zibenīgi izmantoja viesi, ātrā pretuzbrukumā panākot rezultātu 1:1. Brīdi vēlāk iespēja pie viesu vārtiem atkal devās izpildīt Balvu Čilaverts – vārtsargs J.Vilciņš (Hosē Luiss Felikss Čilaverts Gonzales – bijušais Paragvajas futbola vārtsargs, kurš bija brīvsitieni izpildīšanas speciālists; vienīgais vārtsargs futbola vēsturē, kurš vienā spēlē guvis *hattrick* jeb trīs vārtus – aut.pieb.). Jurģis komandu nepievīla un soda sitienu izpildīja precīzi – 5:4! Atlikušo spēles laiku Balvu komanda nospēlēja racionāli, domājot par savu vārtu drošību un galarezultātā izcīnot uzvaru!

23.novembrī Balvu komandas futbolisti turpināja iemīto uzvaras taciņu, Gulbenes novada Stākos izcīnot uzvaru ar rezultātu 5:3 mačā pret FK "Zellis / Gulbene". Mūsējo labā vārtus guva K.Vanags (2 vārti), V.Sņegovs (2 vārti) un R.Ščogs.

Arī 2.puslaikā komandas parūpējās par aizraujošu spēli. Vispirms Balvu komandas futbolists V.Sņegovs atdeva lielisku piespēli uz tālo vārtu stabu nevienu nepieskatitajam Egilam Lielbārdim. Egils, kurš nav tas *raženākais* spēlētājs Balvu komandā, paspēja bumbu uzņemt uz krūtīm un to ar galvu raidīt vārtu tukšajā stūri – 3:2! Tomēr brīdi vēlāk balveniešu vārtsargs Jurģis Vilciņš nedaudz klūdījās pozīcijas izvēlē, un rezultāts atkal neizšķirts – 3:3. Tomēr pēc šīs neveiksmes

Foto - no personīgā arhīva

Mājas sienām milzīgs spēks! Balvu komandai pirmajā uzvarā nenovērtējams atbalsts bija līdzjutēji, kuri piepildīja Balvu pamatskolas skatītāju tribīnes un nemitīgi dzina komandu preti uzvarai! Kopumā spēli apmeklēja vairāk nekā 120 līdzjutēji.

pienāca J.Vilciņa zvaigžņu stunda. FB "Gulbene" futbolisti savā soda laukumā pārkāpa noteikumus, un tiesnesis balveniešiem piešķira iespēju izpildīt soda sitienu no 6 metru atzīmes. To pārliecinoši realizēja J.Vilciņš - 4:3 mūsējo labā! Viesi gan nepadevās, jo gulbenieši vienus vārtus atguva – 4:4. Tomēr, kad līdz spēles beigām bija atlikušas divas ar pusi minūtes, pārkāpumu noplenīja viesu komanda. Tiesnesis nozīmēja 10 metru soda sitienu, kuru atkal devās izpildīt Balvu Čilaverts – vārtsargs J.Vilciņš (Hosē Luiss Felikss Čilaverts Gonzales – bijušais Paragvajas futbola vārtsargs, kurš bija brīvsitieni izpildīšanas speciālists; vienīgais vārtsargs futbola vēsturē, kurš vienā spēlē guvis *hattrick* jeb trīs vārtus – aut.pieb.). Jurģis komandu nepievīla un soda sitienu izpildīja precīzi – 5:4! Atlikušo spēles laiku Balvu komanda nospēlēja racionāli, domājot par savu vārtu drošību un galarezultātā izcīnot uzvaru!

Jāpiebilst, ka šogad mainījies turnīra formāts. Turnīrā vairs nav sabraukumu, kad bija jāaizvada pa vārākām spēlēm, bet ir tikai viena spēle dienā, kur 2 x 25 minūšu ilgā cīņā noskaidro labāko komandu. **Savukārt nākamo spēli "Balvu Sporta centrs" aizvadīs 6.decembrī, kad Balvu pamatskolā pulksten 19.30 tiksies ar SK "Latgols / Ludza" futbolistiem.**

Informāciju sagatavoja "Balvu Sporta centrs"

Volejbols

Atzeles volejbola līga uzņem apgriezienus

Foto - no personīgā arhīva

Aizvadītajā sestdienā Balvu Profesionālās un vispārizglītojotās vidusskolas sporta zālē notika Alūksnes, Balvu un Gulbenes novadu atklātā volejbola čempionāta jeb Atzeles volejbola līgas vīriešiem otrs posms.

Kopumā turnīrā startē 12 komandas. Gulbenes novads pārstāvēts ar sešām komandām – "Gulbene", "Litene", "Litene / veterāni", "Lejasciems", "Lizums" un "Senlatvieši". Balvu novads čempionātam pieteicis piecas komandas – "Balvi", "Baltinava", "Bērzpils", "VIP robežsardze" un "Balvu Valsts ģimnāzija". Savukārt Alūksnes novadu pārstāv viena komanda – "Alūksne".

Pēc čempionāta pirmā posma pirmo trijnieku veidoja mūsu kaimiņnovadu komandas - "Litene / veterāni" (8 punkti), "Lejasciems" (8 punkti) un "Alūksne" (7 punkti). No turnīrā startējušajām mūspuses komandām pēc pirmā posma visaugstāk atradās komandas "Balvi" volebolisti (7 punkti, 4.vieta), kuriem sekoja "Bērzpils" (5 punkti, 7.vieta) un "Baltinava" (5 punkti, 8.vieta). Savukārt "Balvu Valsts ģimnāzija" un "VIP Robežsardze" pēc pirmā posma punktus neguva.

Pēc aizvadītā otrā posma līderpozīcijā joprojām atrodas volebolisti no komandas "Litene / veterāni", kuri izcīnījuši piecas uzvaras un tikai vienā mačā piedzīvojuši zaudējumu. Litenieši kopumā abos posmos sakrājuši 15 punktus. 2.vietā atrodas komanda "Lejasciems", kas izcīnījusi piecas uzvaras un sakrājusi 14 punktus. Divām komandām – "Litenei" un "Baltinavai" - ir pa 11 punktiem. Vēl divas komandas – "Balvi" un "Alūksne" – sakrājušas 10 punktus ("Balvi" volebolisti abos posmos izcīnījuši trīs uzvaras un piedzīvojuši divus zaudējumus). Vienāds punktu skaits ir arī komandām "Bērzpils" un "VIP Robežsardze", kuru kontā pa 8 punktiem. Savukārt "Balvu Valsts ģimnāzija" joprojām punktus nav izcīnījusi.

Jāpiebilst, ka spēles čempionātā notiks līdz nākamā gada martam, kopumā aizvadot 12 sabraukumus. Izslēšanas spēles paredzētas 3.martā Gulbenes Sporta centrā, kur komandas centīsies iekļūt finālā, kas notiks 17.martā Balvu pamatskolā. 1.-3.vietu ieguvējas apbalvos ar kausu un pārsteiguma balvām no atbalstītājiem, komandu individuālos spēlētājus - ar medājām. Savukārt komandu vērtīgākos spēlētājus apbalvos ar veicināšanas balvām.

Nepalaid garām!

Nākamajās brīvdienās - 2. un 3.decembri – Balvu pamatskolas sporta zālē sāksies Balvu novada atklātais telpu futbola čempionāts.

Čempionātam pieteikušās desmit komandas, kas ir par trim vairāk nekā aizvadītā gadā. Šogad turnīra debitanti būs "Baltinava", "Balvu Profesionālā un vispārizglītojotās vidusskola" un "Gulbenes BJSS". Bez šīm komandām turnīrā startēs arī "Alūksne", "Balvu Vilki", "Balvu Sporta centrs", "Zidāni no Brazīlijas", "Austrumi 2010", "Balvu Valsts ģimnāzija" un "KS (Garnizonis) Alūksne".

Jāpiebilst, ka pagājušajā gadā Balvu novada telpu futbola čempionātā triumfēja "Balvu Sporta centra" futbolisti. Veiktais aptaujā, vai arī šogad uzvaras laurus plūks "Balvu Sporta centrs", 44% aptaujas dalībnieku atbildēja: "Nē!" Savukārt vairākums jeb 56% norādīja, ka šī komanda triumfēs arī šīs sezonas telpu futbola čempionātā.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Jaunākie žurnālu numuri

Veselība

✉ Sauciet viņu par brinumdarī! Novembrī aprit gads, kopš leģendārā kvarteta "Eolika" mūzikis Dainis Dobelniks piedzīvoja kājas amputāciju. Tās iemesls - gangrēna, ko izraisīja podagriskais artrīts, ar ko mākslinieks sadzīvo teju 17 gadus. Daiņa stāsts, neraugoties uz sāpīgajiem zaudējumiem, kas pieredzēti postošās slimības dēļ, viennozīmīgi ir par uzvaru.

✉ Ziemā teja jādzer - pavasari tejā jāizpeldas! Farmācijas doktores Vījas Enījas grāmata "Veselība pie mājas sliekšņa" gluži vai smaržo pirkāko grāmatu topā. Tā atklāj 100 ārstniecības augu noslēpumus un dziednieciskās spējas. Sākoties zāļu tējas dzeršanas sezoni, saruna ar zālīšu tēju guru ir tieši laikā.

✉ 93 gados pievarēju pirmo starptautisko maratonu! Iedvesmojošs stāsts par Visvaldi Lāci, kurš, sasniedzis 93 gadu vecumu, tik un tā neļauj sev novecot, turpina kustīgu dzīvesveidu, šogad pieveicis Berlīnes maratonu un dzejoļus skaita no galvas gluži kā jaunības dienās.

✉ Atpakal dzīvē pēc diskas trūces operācijas. Ja ārsts saka, ka diska trūci šoreiz tāpat vien izārstēt nevarēs un risinājums ir skalpelis - neuztraucies! Jau nākamajā dienā pēc operācijas varēsi doties mājās, tomēr veiksmīgai atlāšanai nepieciešams būs arī fizioterapeita padoms.

✉ Nenonākt atkarībā no deguna pilieniem + intelīgenta iesnu ārstēšanas stratēģija. Pirmās palīdzības līdzekļus pret iesnām, dažādus deguna pilienus jebkurā aptiekā var iegādāties bez receptes biezā klājenā. To arī čakli darām, veselības vilcienu iestūrējot grāvi.

✉ Dzivesbiedre migrēna. Tablets un citi pielabināšanās veidi. Migrēna ir slimība, kurai bez stiprām galvassāpēm līdzi nāk arī citu nepatikamu simptomu bukete, kas cilvēku uz noteiktu laiku var padarīt darba nespējigu.

✉ Kad mazai meitenei jādodas pie ginekologa. Gadās, ka pie ginekologa jāved meiteni, kas vēl nav sasniegusi pat pusaudžu vecumu. Tad ir satraukums arī mammām - kā notiks izmeklēšana, vai tas neatstās psiholoģisku traumu topošajai sievietei? Par to pastāsta speciāliste.

✉ Samazinot kuņģi, tievē radikāli. Bariatriju var saukt par radikālu tievēšanas metodi, kas ir pēdējā iespēja tiem, kas nesekmīgi izmēģinājuši visdažādākās tievēšanas metodes. Turklat ne mazāk svarīgi, ka šī kirurģiskā iejaukšanās bieži pieliek punktu arī cukura diabētam un citām nopietnām slimīšanām.

✉ Kūpinājums bez benzopirēna. Vai tāds vispār eksistē? Latvietis bija gatavs ar dūrēm Brisele aizstāvēt savu pēc vecvecvectēva receptēm kūpināto gaļas gabalu, un Brisele mums (un vēl citām 11 dalībvalstīm) atļāva arī turpmāk turēties pie vecajām gaļas kūpināšanas metodēm. Un kas tālāk - vai tas nozīmē draudus veselībai? Visticamāk, nē - kūpinājums nav tik melns, kā to mālē!

✉ Meklēju labu zobu suku! Uz kuru lūkoties? Jautājām ekspertei padomu, kā atrast sev piemērotāko zobu suku. Bet varbūt pirk elektrisko?

Ilustrētā Zinātne

✉ Leduslaikmeta izdzīvošanas stratēģijas. Virkne gudru izvēlu nodrošinājusi mūsu senčiem izdzīvošanu saltajā leduslaikmeta pasaule.

✉ Palaid savu draugu brīvībā. Ja nebūtu zirnekļu, mūsu dārzus un mājas ieņemtu mušas un odi, turklāt nākotnē zirnekļu inde varētu ārstēt slimniekus.

✉ Zemes vairogs vājinās. Ja Zemes magnētisks lauks izzudīs, mūsu planēta būs mazāk pasargāta no kosmiskā starojuma, un cilvēku suga būs apdraudēta.

✉ Maskēšanās meistars ir gatavs uzbrukumam. Ārsti mēģina ar vakcīnām apturēt griķas infekciju, tomēr šis vīrus ir maskēšanās meistars.

✉ Pāroglojies koks attīra ūdeni. Pāroglots koks sasmērē rokas, taču pārvērš duļķainu dīķa ūdeni dzidrā.

✉ Ciemos NASA sapņu fabrikā. Ik gadu NASA piešķir noteiktu finansējumu projektiem, kas šķiet zinātniskā fantastika, bet pēc 20 gadiem, iespējams, var kļūt par realitāti.

✉ Bīstamākais aizsprosts pasaulē. Ja sabruks pasaules bīstamākais aizsprosts, gigantisks vilnis gāzīsies pār Irākas lielpilsētu Mosulu.

Vēriņā acs

Atrodot foto 10 atšķirības, Jums ir iespēja iegūt balvu. Atbildes gaidām līdz 10.decembrim.

11. kārtā

Iepriekšējai kārtai iesūtītas 23 pareizas atbildes. Konkursa "Vēriņā acs" 10.kārtā veiksme uzsmaidiņa ENDIJAI LOČMELEI no Rekovas. Pēc balvas griezties redakcijā.

11.
kārtā

Palauzi galvi

Piedāvājam pašlaik Eiropā populārāko galvas lauzišanas miklu, kuru atrisinot, iespējams jūs saņemsiet pārsteiguma balvu. Tukšajos laukumos ielieciet ciparus tā, lai katrā mazajā kvadrātā un visos kopā horizontālajās un vertikālajās rindās nebūtu divu vienādu ciparu. Atbildes gaidām līdz 10.decembrim.

6	9	2					
3					4		7
4		1	2			9	
		7		8	3	6	1
3							8
9		8	5	7		3	
		4			2	5	6
2		6					8
					2	7	3

Pareizas atbildes iesūtīja: A.Ančs, D.Svarinskis, M.Pretice, Z.Pulča, A.Circene, A.Lukumietis, J.Pošeika, I.Dzergača, V.Gavruženkova, St.Lazdiņš, A.Fjodorova, A.Rudujs, J.Voicišs, V.Mancevičs (Balvi), A.Siliņa, A.Slišāns, A.Mičule, B.Kīse (Tilža), Z.Ziemele (Naudaskalns), N.Mantone (Bērzkalnes pagasts), G.Trusova, V.Dragune (Kuprava), L.B. (Rugāju novads), V.Ločmele (Lazdukalns), M.Ločmele (Briežuciema pagasts), I.Supe (Cērpene), E.Ločmele (Rekova), V.Krēmere (Susāju pagasts), D.Zelča (Krišjāņu pagasts), M.Keiša (Upīte), Z.Šulce (Liepāja).

10. kārtas uzvarētāja ir ALVĪNA MIČULE no Tilžas. Pēc balvas griezties redakcijā.

Foto
konkurss

Katra mēneša labākās fotogrāfijas autors saņems balvu. Fotogrāfijas var iesūtīt pa pastu – Balvi, Teātra ielā 8, LV-4501, vai elektroniski – vaduguns@apollo.lv. Pie foto obligāti norādāms vārds, uzvārds (vēlamas - tālrūnis).

Kā uz vientuļas salas. Iesūtīja Ainārs Slišāns.

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Solo latviešu karavīru dziesmu pavadībā un pārbauda spēkus uzdevumos

Aizvadītas "Vīru sporta spēles"

Balvu Profesionālās un vispārizglītojošās vidusskolas (BPVV) sporta zālē aizvadītas "Vīru sporta spēles 2017", kas kļuvis par ikgadēju un tradīcijām bagātu jauniešu pasākumu.

BPVV pedagogu kolektīva organizētā pasākuma mērķis ir izglītot jauniešus par Latvijas vēsturi, valsts aizsardzību, sociāl-politiskiem jautājumiem un starptautisko situāciju. To atklāja ar BPVV direktore Birutas Vizules un dažādu organizāciju pārstāvju uzrunām. Kopumā šogad pasākumu atbalstīja un jauniešiem uzdevumus sarūpēja deviņas organizācijas un to pārstāvji – NATO spēku integrācijas vienības komandieris pulkvedis Jānis Gailis, Balvu novada pašvaldības, Valsts robežsardzes Viļakas pārvaldes, VUGD Latgales reģiona brigādes Balvu daļas, Zemessardzes 31. Kājnieku bataljona, SIA "Balvu un Gulbenes slimnīcu apvienība", SIA "Diogens audio", Balvu Bērnu un jauniešu centra pārstāvji, Saeimas deputāts Jānis Trupovnieks, kā arī jaunsargu instruktors seržants Guntis Liepiņš. Sacensību galvenais tiesnesis bija BPVV pedagogs Gatis Stepanovs.

Pasākumā par augstiem rezultātiem draudzīgā cīņā devās un savas prasmes demonstrēja deviņas komandas (pamatskolas posmā – četras, vidusskolas posmā - piecas). Spēles notika divās kārtās. Pirmajā no tām skolēni demonstrēja izpildīto mājas darbu – 3-5 minūšu ilgu ierindas skati, latviešu karavīru dziesmas pavadībā izsoļojot pašu sagatavoto soļošanas elementu priekšnesumu. Ierindas skati vērtēja, nemot vērā komandas dalībnieku savstarpējo sadarbību un vienotību, ierindas skates soļošanas izpildi un vispārējo komandas kopskatu. Savukārt spēļu otrajā kārtā bija teorētiskie un praktiskie pārbaudījumi tā dēvētajās stacijās, kurus jauniešiem bija sagatavojuši minēto organizāciju pārstāvji. Piemēram, stacijā "Spēka moments" skolēniem bija jāpievērkas pie stieņa, meitenēm – jāveic atspiedieni balstā guļus. Tāpat skolēni demonstrēja savas prasmes uzdevumā "Purva pārvarēšana", precīzā šaušanā mērķi, iemaņas pirmās neatliekamās medicīniskās palīdzības sniegšanā, ugunsdzēsēju glābēju ekipējuma uzvilkšanā noteiktā laikā, mašīnas vilkšanā uz ātrumu, logiskās domāšanas spēlē "Sudoku", kā arī apliecināja savu atjautību dažādos erudīcijas uzdevumos un citos ne mazāk aizraujošos pārbaudi-jumos.

Uzvarētāji pamatskolas komandu konkurencē. "Vīru sporta spēles 2017" ikviens komanda veiksmīgi izturēja pārbaudījumus. 1.-3.vietu ieguvušo komandu spēlētājus apbalvoja ar komandas kausiem. Turklat apbalvojumus gan organizāciju pārstāvjiem, gan arī godalgoto vietu ieguvējiem veidoja BPVV izglītojamie ar pasniedzējiem Aigaru Noviku un Ēriku Kanaviņu. Rezultātā pamatskolas posmā godpilno 1.vietu izcīnīja BPVV 9.a klase (attēlā), bet vidusskolas posmā triumfēja BPVV 12.b klase. Jāpiebilst, ka spēles piedalījās arī viesu komandas no Balvu pamatskolas un Tilžas vidusskolas.

Kinologu demonstrējumi. Ar vienu no interesantākajiem priekšnesumiem uzstājās Valsts robežsardzes Viļakas pārvaldes kinologi, ko novērtēja ikviens pasākuma dalībnieks. Tajā robežsargi iepazīstināja ar kinologu ikdienu, demonstrēja, kā ar dienesta suņiem meklē aizliegtās vielas, aiztur robežpārkāpējus, un kopā ar četrkājainajiem draugiem izpildīja dažādus citus uzdevumus. Pasākumā uzstājās arī BPVV dramatiskā pulciņa un kora dalībnieki, kuri klātesošos priecēja gan ar dziesmām, gan teātra epizodi.

Pasniedz "Goda listi". Pasākumā Balvu Profesionalās un vispārizglītojošās vidusskolas vārdā ikvienai organizācijai un tās pārstāvjiem pasniedza "Goda listes". To saņēma arī NATO spēku integrācijas vienības komandieris pulkvedis Jānis Gailis.

Sacensību galvenais tiesnesis. Gatis Stepanovs pasākuma dalībniekiem vēlēja veiksmi un izdošanos spēļu uzdevumu izpildē.

Sniedz medicīnisko palīdzību. Jauniešiem bija arī jāapgūst un jārāda, kā pareizi jāveic galvas pārsēšana traumas gadījumā.

Un cik reizes jūs varat pievilkties? Uzdevumu pievilkties pie stieņa izpilda Balvu Profesionalās un vispārizglītojošās vidusskolas 11.b klases skolēns Elgars Žogota.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis, foto - no personīgā arhīva

Ekskursijas, ceļojumi, pārgājieni...

Kad aiz loga koki lapas sāk iekrāsot sārtos toņos, ikviens skaidrs, ka pienācis rudens. Un tas nozīmē, ka skolēniem ne tikai čakli jāmācās, bet arī ir iespēja pabūt kopā ar klases kolektīvu, dodoties kādā tuvākā vai tālākā ekskursijā, pārgājienā vai izbraucienā. Mūsdienās šīs iespējas ir diezgan plašas - var apskatīt neredzētu vai jaunus objektus tuvāko novadu apkārtnē vai arī doties krietni tālāk tepat, pa Latviju, vai pat ārpus tās robežām. Viss atkarīgs no pašiem - cik uzņēmigs un saliedēts ir klases kolektīvs, kā arī, protams, no audzinātājiem, kuriem jāuzņemas liela atbildība par ikvienu skolēnu. Tomēr nekas nespēj aizstāt kopā būšanas prieku, piedzīvojumus un sajūtas, kas pārņem, dodoties šādās ekskursijās vai izbraucienos. Un tikai tad tā pa īstam var sajust dzīves garšu, saprast, ko ikviens no mums var izdarit pats, bet ko, tikai esot kopā!

Piedzīvojumu meklētāji, kalnos kāpēji un jaunu virsotņu iekarotāji

Balvu Valsts ģimnāzijas 9.b klase ir atraktīva, azartiska, pozitīva un draudzīga. Mēs esam sešpadsmiņi - 11 meitenes un 5 zēni. Kopā mēs esam īsti piedzīvojumu meklētāji, kalnos kāpēji un jaunu virsotņu iekarotāji. Esam no tiem, kuri uzdrīkstas un meklē jaunas sajūtas un lietas.

Līdz šim esam apmeklējuši trīs teātra izrādes Rēzeknē un Rīgā, braucam ekskursijās, katru gadu dodamies pārgājienos, izvēloties citus maršrutus. Mūsu lielākais veikums ir vienā dienā pievarētie vairāk nekā 50 km, dodoties ar velosipēdiem uz Kalnja ezeru. Atceļā gāja grūti, temps mazinājās, bet Balvu robežu šķērsoja visi! Esam arī braukuši ar kuģīti pa Stāmerienas ezeru, sēdējuši zirga mugurā, rīkojuši filmu vakarus, paliekot skolā pa nakti. Šīs visas ir emocijas, kuras mēs atcerēsimies vēl ilgi!

Sogad septembra mēnesis, kad klases parasti dodas ekskursijās, bija ļoti lietains, tāpēc daudzi izvēlējās izlaist rudens pārgājienu, mēs nē! Nācās tikai atcelt sākotnējo ieceri - braukt ar riteriem, jo lija pamatiņi. Tika uzrunāti vecāki, un līdz Rugājiem tikām automašīnās, tāpat arī pēc negulētās nakts vecāki bija tie, kuri atbrauca, lai mūs nogādātu mājās. Varam izdarīt tik daudz arī tāpēc, ka mums ir paveicies ar stiprām un atbalstotām ģimenēm. Tāpat šī mācību gadu septembra nogālē realizējām relaksējošu un mierīgu klases pasākumu – pīrti iešanu. Tā bija fantastiska sajūta, jo pēc karstas pirts kopā ar klases biedriem tumsā veldzējāmies vēsajā ezera ūdenī. Interesanti bija uzzināt pīrti iešanas rituālus, ieteikumus un padomus. Mēs paši uzskātām, ka šīs pasākums vēl vairāk saliedēja mūsu draudzīgo klases kolektīvu. Bija ne tikai pīrti iešana, bet arī citas aktivitātes. Kristaps mums iemācīja jaunu erudīcijas spēli "Kontakts", kurā katram vajadzēja pārbaudīt savu erudīciju, reakciju un atjautību. Tas bija interesants, emocījām un sajūtām bagāts, jokiem un smiekliem pieskandināts, kā arī atmiņā paliekošs vakars. To

Foto - no personīgā arhīva

Aizraujošākais klases pasākums. Nemot vērā, ka Balvu Valsts ģimnāzijas viena no skolas vērtībām ir UZDRĪKSTĒŠANĀS, 9.b klase uzdrīkstējās oktobra nogālē pamēģināt apgūt laivošanas iemaņas Pededzes upē. Pēc drošības instruktāžas maršruts iesākās Alūksnes novadā un noslēdzās Gulbenes novadā, Litenē. Kopā pieveicām 13 km! Diena prieceja ar sauli un krāsu gammu mežos.

pierāda uzņemtās daudzās bildes un video.

Pats aizraujošākais klases pasākums šogad bija laivu brauciens pa Pededzes upi. Tā bija dāvana, ko ieguvām pagājušajā mācībū gadā, piedaloties skolas organizētajā konkursā "Gada klase" un iegūstot 2.vietu pamatskolas posmā. Ideju par laivošanu ieteica mūsu klases audzinātāja Inese Pайдere. Tā kā esam sportiska klase, mums šī ideja iepatīkās. Laivu brauciens daudziem bija vēl neizdzīvots un neizbaudīts piedzīvojums, arī man. Prieceja, ka tā bija ne tikai fiziska aktivitāte, bet arī savstarpējā sadarbība, sevis un citu uzmundrināšana. Kopā cepām desīnas,

sildījāmies pie ugunkura un apsriedām braucienu. Galarezultāts – kādam gandarijuma sajūta par paveikto, kādam veiksmīga pirmā pieredze laivošanā, bet kādam savu baiļu pārvarešana.

Visas šīs izdzīvotās pieredzes, arī kļūdas dara mūs vēl stiprākus kā komandu un ļoti saliedē. Mūsu klasē nav izstumto, visi esam vienādi un līdzpārdzīvojam viens par otru, atbalstot veiksmēs un arī neveiksmēs. ļoti ceru, ka drīzumā mūs vēl gaida kopīgs piedzīvojums, kas dāvās patīkamas emocijas un enerģijas lādiņu līdz mācību gada noslēgumam.

DITA KUZNCOVA

"Kas tur ko domāt, braucam uz Stockholm!"

Septembra sākumā mēs, Balvu Valsts ģimnāzijas 10.b klase, apspriedāmies, uz kurieni varētu braukt ekskursijā. Nebija nevienas idejas, kas būtu pietiekami laba. Pēkšni Annija izteica priekšlikumu: "Kas tur ko domāt, braucam uz Stockholm!" Šo ideju uzreiz atbalstīja visa klase. Ātri izlēmām, ka brauciens varētu būt 20.septembrī. Apskatījāmies, cik maksā biletēs, un tūlit skrējām pie audzinātāja. Priecājamies, ka viņš atbalstīja mūsu ideju.

Un tā mēs 20.septembrī ap pusdienlaiku izbraucām no Balviem, lai dotos ceļojumā uz Stockholm. Kad ieradāmies Rīgas pasažieru ostā un ieraudzījām lielu Tallink kuģi "Isabelle", mums iemirdzējās acis un sirdis sāka pukstēt straujāk. Ar nepacietību gaidījām to mirkli, kad varēsim doties uz klāja. Lai gan liela daļa no mums jau bija ceļojuši ar kuģi uz Stockholm, izjutām patīkamas savīļojuma sajūtas. Ceļš uz Zviedriju pagāja ātri, jo mēs aktīvi atpūtāmies. Vakarā devāmies uz koncertu, kur dejoja un dziedāja viesmākslinieki. Pēc koncerta visi devāmies dziedāt karaoki. Dziedājām daudzas dziesmas gan visi kopā, gan dažādos sastāvos. Britnijas Spīras dziesmu "Baby One More Time" Ernests varonīgi nodziedāja viens pats.

Stockholmā, izkāpuši no kuģa, mēs mazliet apmaldījāmies, jo kuģis bija pietauvojies jaunā ostā. Pateicoties Česlavam un navigācijai viņa telefonā, mēs ātri atradām pareizo ceļu, lai dotos uz kuģniecības muzeju. Tur bija fantastiski skaisti! Mums aizrāvās elpa, vērojot milzīgu, no jūras dzelmes izvilktu burinieku. Izskatījās gandrīz neticami, ka tik lielu kuģi varēja uzbūvēt senos laikos no koka. Kuģis bija bagātīgi izgreznots ar daudziem mākslinieciskiem kokgriezumiem.

Tālāk devāmies apskatīt vecpilsētu. Bija skaista, Saulaina diena. Pastaigājoties pa Stockholmu, varēja vērot tās neparasti skaisto arhitektūru. Apskatījām arī karaļa pili. Vērojot grezno pilsētu, bijām nogājuši aptuveni 15 kilometrus un varējām just patīkamu nogurumu.

Atgriežoties uz kuģa, nogurums pazuda. Mēs atkal skatījāmies koncertu, piedalījāmies loterijā, kurā gan neko nevinnējām. Taču tas neietekmēja mūsu labo noskoņojumu - gājām atkal dziedāt karaoki un pēc tam dejot. Deju zālē raitākus soļus veidot mums palīdzēja nelīela kuģa šūpošanās.

Nākamās dienas rītā, kad jau tuvojāmies Rīgai, bija tāda sajūta, ka gribētos vēlreiz doties uz Stockholmu, nevis braukt mājās. Šī bija Lieliska Ekskursija! Lielu paldies sakām mūsu labākajam skolotājam, klases audzinātājam Zigfrīdam Lielbārdim un Robertas mammai Dzidrai Sērmukšai par to, ka uzņēmās atbildību par mums! BIJA LIELISKI!!!

ROBERTA SĒRMŪKŠA

Izbraucot no Rīgas. Kad sākām attālināties no galvaspilsētas, mums radās vēlēšanāsnofotografēties visiem kopā. Par šo foto jāsaka paldies kādam svešam kungam.

Karaoke. Jau pirms uzkāpšanas uz kuģa mēs nolēmām, ka karaoki dziedāsim noteiktī, un pirmo dziesmu dziedājām visi kopā. Organizatora bija pat nedaudz pārsteigti, ka tik daudz dziedātāju kopā. Viņi ieteica mums padziedāt mazākā skaitā, ko arī darījām dažādos variantos.

"Jauno žurnālistu skolas" lappusi sagatavoja S.Gugāne

Foto - no personīgā arhīva

Projekts

Apmācību semināru cikls potenciālajiem LEADER projektu iesniedzējiem

Biedrība "Balvu rajona partnerība" izsludina atklāta konkursa projektu iesniegumu pieņemšanas 4. kārtu Lauku attīstības programmas 2014.-2020.gadam pasākumā 19.2 "Darbibū īstenošana saskaņā ar sabiedrības virzītās vietējās attīstības stratēģiju". Projektu konkursi tiek organizēti saskaņā ar biedrības "Balvu rajona partnerība" izstrādāto Ziemeļlatgales sabiedrības virzītās vietējās attīstības stratēģiju 2015.-2020.gadam. Projektu iesniegumu pieņemšana notiks no 2017. gada 15.decembra līdz 2018.gada 15.janvārim. Lai palīdzētu potenciālajiem projekta iesniedzējiem izstrādāt projekta pieteikumu, biedrība "Balvu rajona partnerība" rīko apmācību semināru ciklu potenciālajiem LEADER projektu iesniedzējiem.

4.kārtā paredzēts atbalsts projektiem tikai uz pamatlīdzekļu iegādi!

Ar Ziemeļlatgales SVVA stratēģiju 2015.-2020.gadam, tās mērķiem un rīcībām, plānotajām darbībām, projektu vērtēšanas kritērijiem un minimālo punktu skaitu pozitīva atzinuma saņemšanai var iepazīties Tautas ielā 1, Balvos, ēkas 2. stāvā, Lauku atbalsta dienesta mājaslapā www.lad.gov.lv un partnerības mājaslapā www.balvi.partneribas.lv, kontaktpersona: stratēģijas administratīvā vadītāja Ilona Džigure, mob. tālr. 29134410, e-pasts: balvurajpartneriba@gmail.com

Dažādi

Bez maksas attīra lauksaimniecības zemes no krūmiem, kokiem. Veic piemaksu par esošo kokmateriālu. Tālr. 26589370, 26211223.

Piegādā smilts, granti, šķembas. Iemontē ūdensvadus, kanalizāciju, bioloģisko attīrišanu. Remontē piebraucamos ceļus. Tālr. 25685918.

Smilts, grants. Piegāde. Tālr. 29433126.

Pārdod

Pārdod 3-istabu dzīvokli Ezera ielā. Tālr. 29447822.

Pārdod dzīvokli Baznīcas 7. Tālr. 29550595.

Pārdod skaldītu, krāmētu malku. Tālr. 25442582.

Pārdod skaldītu malku, 23 EUR/berkubā. Piegādes apjoms 7 berkubi. Tālr. 25543700.

Pārdod mežu. Tālr. 28731784.

Pārdod VW Golf 3 Variant, 1997.g., 1.9 SDI, TA 27.11.2018., EUR 690. Tālr. 26413130.

Pārdod tīrītus graudus, miltus. Tālr. 26104967.

30.novembrī veikala "Supernetto" telpās tirgos Igaunijā ražotu gultas veļu, spilvenus.

*Apmaksāts

Turpinās

Abonēšanas
indeks - 3004

abonēšana 2018.gadam

"Vaduguns" abonēšanas cenas 2018.gadam (EUR)

FIZISKĀM
PERSONĀM
2017.gada
12 mēnešu
abonentiem

1 mēnesis	3 mēneši	6 mēneši	12 mēneši
4.95	14.70	28.50	54.50
PĒRKOT - 65,96			

Afiša

The Sound Peet JOPROJĀM

AKUSTISKIE KONCERTI. ZIEMAS SERIJA.

01/12 ALŪKSNES KULTŪRAS CENTRS
02/12 RĒZEKNE, LATGALES VĒSTNIECĪBA "GORS"
09/12 GULBENES KULTŪRAS CENTRS

Grupa "Sestā Jūdze" akustiski dvēseliskajā svētku koncertprogrammā

"SEŠAS JŪDZES LĪDZ ZIEMASSVĒTKIEM"

Tuvojoties gada gaišākajiem svētkiem, Latvijas titulētākā kantrimūzikas grupa "Sestā Jūdze" pirmo reizi savas pastāvēšanas laikā klausītājiem sagatavojuši ipašu akustisko Ziemassvētku koncertprogrammu, ar kuru Latvijas turi atklās 21.decembri plkst. 19.00 Balvu Eņģeļiski luteriskajā baznīcā.

Atšķirībā no ierastā repertuāra, šajā programmā valdīs dvēselisks miers, kas raksturīgas tieši baltajam un klusajam gadalaikam, palīdzot radīt svētku noskaņojumu, taču nezaudējot ausij tikamo kantri skanējumu.

Jaunajā koncertprogrammā iekļautas gan grupas "Sestā Jūdze" oriģināldziesmas par ziemu, sniegu un svētku gaidīšanas laiku kā "Skumjais sniegs", "Tāds laiks", "Pirmā sniega diena", "Sargā mani, māt", "Upe", "Klusā daba", gan arī klausītājiem tik pazīstamajā grupas ierastajā kantri skanējumā ietérptas tradicionālās Ziemassvētku un garīgās dziesmas, kuras labi pazīstamas visā pasaule.

"Kantrimūzika nenozīmē tikai smeldzīgas mīlas balādes, dziesmas par Amerikas prērijā mītoša lauksaimnieka ikdienu, kukurūzas un kokvilnas laukiem, aujojošiem mustangiem, krodziņiem un jaudīgiem auto. Mums ir padomā joti ipašas Ziemassvētku dziesmas, kas ievītas kantrimūzikas noskaņās, tiks izpildītas šajā svētku laikā, liecot klausītājiem kaut uz īsu brīdi apstāties un padomāt par nopietnākām un visuvarenākām lietām," stāsta grupas "Sestā Jūdze" solists un dziesmu autors Agris Gedrovičs.

Biljetes iespējams iegādāties "Bīlešu Paradizes" kasēs visā Latvijā, kā arī internetā www.bilesuparadize.lv un Balvu muižā.

Iegādājoties biljetes iepriekšpārdošanā – pirmās biljetes par **ipašu cenu 7 EUR**. Tuvojoties Ziemassvētkiem un koncerta norises dienā bīlešu cena tiks paaugstināta! Bērniem līdz 7 gadu vecumam, neaizņemot atsevišķu sēdvietu, un cilvēkiem ar kustību traucējumiem ratiņkrēslos - ieeja bez maksas.

Pateicamies visiem, kuri piedalījās un juta līdzi, pavadot mūžībā Marcijannu Masu.

Bērni, mazbērni, mazmazbērni

Ikvienam ir iespēja īsti un konkrēti pateikt paldies kādam labvēlīm, sponsoram, atbalstītājam, paligam. Dārgi tas nemaksās - tikai 3 euro par 25 vārdiem. Jo šie ir "Pateicības vārdi"!

Apsveikumi

Taisija!

Sirsniņi sveicienī Tavā jubilejā!
Viens mazs prieks lai Tev būtu katrā dienā,
Viens skats, viens zieds, viens laimes stūrītis.
Viens saules stariņš un mazliet debesis...
Un labs vārds, kas dzīvi dara skaistu!

VSAA Balvu KAC meitenes

Būt vienmēr veselai un jaunai,
Un just, ka spēks pār malām iet,
Aiz laimes pārpilnības raudāt,
Aiz spēka pārpilnības smiet.

Šodien vissiltakie Saulstari glāsta mūsu mīlo vecmāmiņu un
māmiņu **Taisiju Smirnovu** viņas lielajā jubilejā!

Mēs Tevi ļoti mīlam!

Mazdēls Ilja, meita Marina, znots Valerījs

Vēl nevajag bēdāties, vēl labi ies, vēl labi ies!
Vēl nevajag apstāties, vēl gadi ies, vēl gadi ies!

Jādzīvo, lai būtu prieks!

Sirsniņi sveicam **Taisiju Smirnovu** 70.dzīves jubilejā!

Vēlam labu veselību, dzīvesprieku, spēku, izturību
turpmākajiem gadiem.

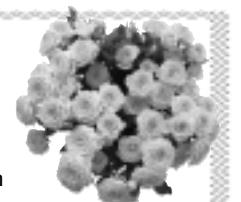
Bijušās rajona izpildkomitejas kolēgi: H.Circene, I.Nikuļina,
L.Baune, A.Ločmele, G.Semjonova, S.Aleksejeva, T.Galiniene,
S.Kurtišs

Prieku kā saules glāstu
Ik rītu no jauna rast.
Laimi ikdienas stāstā
Vienmēr nosargāt prast.

Sirsniņi sveicam vārdadienā **Andri Voicišu!**

Benita, Koļa

Zelmai Dimitrijevai mīli sveicienī
dzimšanas dienā! Tev netrūkst smaidu,
labestības siltas, ko katrai dienai proti iedot
līdz. Vēlam stipru vedelību, dzīvesprieku!

Anna ar savējiem

Līdzjūtības

Māt, man liekas, ka tu no tumsas
uzsmaidi man
Un roku tik gādigi, miļi uz pleca
mierinot liec.
... bet nodreb tikai sveces liesma,
Rozes ziedam nobirst ziedlapa
balta.

Visdziļākā līdzjūtība klasesbiedrenei
Jolantai Vjaksei, pavadot māmiņu
AINU VJAKSI mūžības ceļā.

Aija K., Alona

Vēl pēdējo saules staru
Vakars pie kājām man nolieki,
Lai tumšajā ceļā ejot,
Jums gaišas atmiņas paliek.
Sērojam par audzinātājas **AINAS VJAKSES** aiziešanu mūžībā un
izsakām līdzjūtību **tuvniekiem**.
Baltinavas vidusskolas 1993.gada
absolventi

Tu, mīlo tēt, nu projām aizej kļusi
Tai ceļā pēdējā, no kura nepārnāk.
(V.Grēviņš)

Patiessa līdzjūtība kaimiņiem Zītai
un pārējiem tuviniekiem, **TĒVU, VECTĒVU, VECVECTĒVU** mūžības
ceļā pavadot.

Kaimipi - Liena, Viktors

Baltie bērzi, šalciet kļusi,
Sveiciet tālos apvāršnus.
Tēva sirds ir aprimusi,
Čaklās rokas mierā dus.

(J.Simbārdis)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Jānim
Timeniekkam un tuviniekiem,
TĒVU zemes klēpi guldot.

Sarmīte, Irēna, Inta, Korlašu,
Liepiņu, Putniņu ģimenes

Katram dzīli, dzīļu sirdi
Sāpu rēta sūri smeldz. (A.Krūklis)

Zīti! Lai klusa un patiesa līdzjūtība
palīdz pārvārēt sāpu smagumu Tev
un **Taviem milājiem**, zaudējot Jūsu
mīlo **ALBERTU TIMENIEKU**.

Nellija

Pērk

Z.S "Strautini"
iepērk **mājlopus.**
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

IEPĒRK MAJLOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galaspstrade.lv

SIA "Lauku Miesnieks"
iepērk **mājlopus.**
Augstas cenas. Samaksa tūlītēja. Svari.
Tālr. 20207132.

SIA "AIBI"
iepērk
liellopus,
jaunlopus,
aitas, zirgus.
Augstas cenas.
Samaksa tūlītēja. Svari.
Tālr. 20238990.

SIA "Cēsu gaļas kombināts"
PAR AUGSTĀM CENĀM
IEPĒRK JAUNLOPUS UN
LIELLOPUS.

IEPĒKAM ARĪ NOMEDĪTUS
BRIEŽUS UN AĻŅUS.
Samaksa pēc vienošanās.
Tālr. 26185703, 25573447.

SIA "Renem"
iepērk: jaunlopus,
liellopus, aitas.
Elektroniskie svari.
Samaksa skaidrā numādā vai ar
pārskaitījumu.
Piedāvājam darbu lopu
savīcējam un lopu kārējam!
Tālr. 653-29997; 29996309;
26447663; 29485520;
vai pa e-pastu:re-nem@inbox.lv
Zināmās cenas mainīs katrai nedēļai!

SIA "LATVIJAS GAĀ" iepērk
liellopus, jaunlopus, aitas,
zirgus. Samaksa tūlītēja.
Svari. Tālr. 28761515.

Pērk meža īpašumus ar zemi un
cirsmas. Tālr. 29433000.

Pērk mežus, cirsmas.
Tālr. 26489727, 27270205.

Pērk mežus, cirsmas.
Tālr. 29419597.

Pērk šķeldojoamo materiālu.
Tālr. 29199067.

Pērk 1-istabas dzīvokli Balvos.
Tālr. 29447822.

Pērk lauku māju. Tālr. 28282021.

Pērk smagos purva diskus.
Tālr. 28772537.

SIA "Senlejas" iepērk liellopus,
telus, jērus. Samaksa tūlītēja.
Augstas cenas bioloģiskajiem
lopiem. Tālr. 62003939.

Pērk traktoru K-701.
Tālr. 28772537.

Pērk grāmatu "Manvels Rohauss";
lietotus galddienka instrumentus (var
elektriskos); 1,5 kW elektromotoru.
Tālr. 27087581.

No Tevis tik daudz bija ko gūt.
Tavas pēdas ir dzījas, tās nepazūd,
Mums atmiņas vēl ilgi kopā būt...

Drēgnā rudens ritā skaudra novembra vēja brāzma atnesa vēsti,
ka mūžībā aizgājusi ilggadējā skolotāja

AINA VJAKSE
(09.10.1940.- 24.11.2017.)

Aina Vjakse dzimusi tagadējā Rugāju novada "Krampenēs". Bērniņas un
skolas gadi pavadīti Rugāju pusē. 1958.gadā viņa absolvēja Rugāju
vidusskolu, pēc tam studēja Daugavpils Pedagoģiskajā institūtā. Pēc
studijām darba gaitas Aina aizveda uz Bērzgales vidusskolu Rēzeknes
pusē, tad uz Baltinavas internātkolu.

Lielākā daļa skolotājas darba mūža atdota Baltinavas vidusskolai - no
1971. līdz 1998.gadam, bet pēc darba gaitām Baltinavā Aina skoloja jauno
paaudzi ari Gaujienas ģimnāzijā. Baltinavā pavadīti ar darbu, priekiem un
rūpēm bagāti gadi, strādājot skolā, lolojot savu ģimeni, kopā ar dzīvesbiedru
Pēteri audzinot un izglītojot bērnus, iekopjot mājas un rūpējoties par dāru.

Aina bija izcila ķīmijas skolotāja, darba cilvēks ar pienākuma apziņu,
prasīga pret sevi, skolēniem un kolēgiem. Ķīmiju skolotāja iemācīja
profesionāli un pamatīgi, skolēnus gatavoja dalībai ķīmijas olimpiādēs.
Daudzus gadus Aina Vjakse bija ari direktora vietniece mācību darbā.
Skolotājai jāsaka paldies par dažādām novitātēm, kas tika ieviestas
Baltinavas vidusskolā. Viņa skolā organizēja un vadīja klubu "Sārtā nelķe",
tas baltinaviešu jaunajā paaudzē bija ļoti populārs. Paldies par daudzajiem
tautu draudzības festivāliem! Skolotāja mudināja jauniešus darboties skolas
vokāli instrumentālajā ansamblī, ieviesa mašīnakstīšanas apmācības
meitenēm, kas tajos laikos bija noderīga prasme.

Aina Vjakse bija ari dzīves gudrību skolotāja jaunajai paaudzei, dzīvē
izvadījusi četras audzināmās klasēs.

Skolotāja ir aizgājusi Mūžībā, šai saulē paliek viņas turpinājums - bēri
un mazbēri, paliek atmiņas, paliek skolai un cilvēkiem veltītais darbs un
milestība...

Izsakām dziļu līdzjūtību meitai Jolantai, dēlam Jurim, mazbēriem,
visiem tuviniekiem!

Atvadīšanās no skolotājas sestdien, 2.decembrī plkst. 10.00 Balvu
Evanģēliski luteriskajā baznīcā, plkst. 11.30 Garosilu kapos.

BALTINAVAS VIDUSSKOLA

Dvēselīte dadas dusēt,
Sāpēs nogurusi kļusi...

Klusa līdzjūtība sāpju brīdi **Valijai**
Loginai ar ģimeni, MĀMUĻU kapu
kalniņā guldot.

Tautas ielas 2.mājas 46., 47., 48.,
51., 56., 59., 60. dzīvokļa iedzīvotāji,
Otīlija

Kad kapu kalniņā jāpavada milā
VECMĀMINA, esam kopā ar
Danielu.

Bērzpils vidusskolas 2.-4.klasses
skolēni, vecāki, audzinātāja

Augšā aiz zvaigznēm, tur vilšanās
navā,
Gaišs tur un skaidrs, un atklāts ir
viss!

Ko gaida kristīgais cerībā savā,
Mūžībā jauki to Dievs piepildīs!

Izsakām patiesu līdzjūtību Jānim
Budevičam, viņa ģimenei un
piederīgajiem, pavadot krustmāti
SKAIDRU BRIEDI mūžībā.

Balvu Romas katoļu draudzes
prāvesti, koris un draudzes ticīgie

Kā dziju kamols mūžs ir sarināts,
Kur dzipari visdažākie mirdz;
Ja spētu kāds tos atkal atšķetināt,
Tad vidū būtu vecmājuļas sirds.

(L.Vāczemnieks)
Visdziļākā līdzjūtība sāpju brīdi
Inesei Kuzmanei, milo
VECMĀMINU guldot smilšu kalniņā.
Veikala "top!" kolektīvs

Piedāvā darbu

Vajadzīgs B kategorijas ŠOFERIS.
Darbs Latvijā un ārzemēs.
Tālr. 29493498.

Piedāvā darbu
MEŽSTRĀDNIEKIEM.
Tālr. 26211223.

Vaduguns
Indekss
3004
IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS
IZDEVĒJS
SIA "BALVU VADUGUNS"
Nodokļu maksātāju apliecības Nr.
LV 43203002982

REDAKCIJAS ADRESE
TEĀTRA IELĀ 8
BALVOS, LV-4501
A.S. SEB BANKA BALVU FILIĀLĒ
Nr. LV21UNLA0024000467345,
kods UNLALV2X
Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļ redakcijas viedokli.
Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem
atbild to autors.

REKLĀMA,
SLUDINĀJUMI
D.Dimitrijeva
T. 64507018
26161959
FAKSS - 64522257

REDAKTORS E.GABRANOV斯 - T.64522534, 29360850
ŽURNĀLISTI: S.KARAVOJIČIKA - T.64522126
ZLOGINA, LZINKOVSKA - T.64520962
M.SPRUDZĀNE, I.TUŠINSKA - T.64522260
A.LOČMELIS - T.64520961
KOREKTORE S.GUGĀNE - T.64522126
GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA - T. 64507019
ŠOFERIS A.KIRSANOV斯 - T. 27870730
Tālrunis-autoatbildētājs - 64520961

e-pasts: vaduguns@apollo.lv
mājaslapa: vaduguns.lv
Datorsalikums-
SIA "Balvu Vaduguns",
G.LIELMANIS
Iespējīgi SIA "Latgales Druka", Rēzeknē,
Baznīcas 28
TIRĀŽA - 3280